

Fusie UGent en VUB in voorbereiding

Stuurt Luc Van den Bossche aan op mislukking financieringsdecreet?

Momenteel is het Vlaamse hoger onderwijslandschap verdeeld in vijf associaties, waarvan die van de K.U.Leuven en de UGent veruit de belangrijkste zijn. Maar uit verschillende hoeken is al een tijdje te horen dat de twee grote vissen de kleinere op termijn zullen opsloppen. Hoe dit precies zal gebeuren, is duidelijker geworden nu Luc Van den Bossche, voorzitter van de Gentse Associatie, een wetswijziging wil doordrukken om de VUB bij de UGent te kunnen voegen. Vandaag zegt de Vlaamse wetgever immers nog dat er geen twee universiteiten in eenzelfde associatie kunnen zitten.

Bram Delen & Simon Horsten

Nu Luc Van den Bossche niet langer CEO is van luchthaven-uitbater BIAC, zal hij meer tijd hebben voor zijn voorzitterschap en is hij vastberaden om de Associatie UGent op de kaart te zetten. De laatste tien jaar was de UGent uit het dal geklommen en even groot geworden als de K.U.Leuven. Maar dat inhaalmanoeuvre werd in één klap teniet gedaan in 2002 door voormalig Leuvense rector André Oosterlinck, de huidige voorzitter van de Leuvense associatie, die 44 procent van de Vlaamse studenten in zijn Leuvense associatie verzamelde. Door de samenvoeging van de Gentse associatie en de Universitaire Associatie Brussel, hoopt Van den Bossche een nieuwe Gentse inhaaloperatie op te starten en de grootste universiteit van Vlaanderen te worden.

Ook eist Van den Bossche niet alleen de West-Vlaamse hogescholen op die nu in de Leuvense associatie zitten, maar ook de Gentse hogeschool Sint-Lieven. Met deze hogescholen erbij — samen goed voor zo'n 15.000 studenten — zou de Gentse associatie de afgetekende nummer één worden. Oosterlinck zal wellicht nooit genoegen nemen met deze regeling. Intussen hoopt Van den Bossche de Associatie K.U.Leuven te kunnen sussen door hen de Associatie Hoger onderwijs Limburg te 'beloven'. Het is zeer de vraag of Leuven haar koploperspositie zal willen afstaan aan Gent in ruil voor de Limburgse associatie. Met aan de zekerheid grenzende waarschijnlijkheid lopen er momenteel trouwens al gesprekken tussen de K.U.Leuven, de UHasselt en zelfs de UAntwerpen.

PARTIJGENOOT

De hefboom die Van den Bossche zou gebruiken voor zijn masterplan is het financieringsontwerp van minister van Onderwijs Frank Vandebroucke (sp.a). Dit ontwerp impliceert dat kleinere universiteiten binnen afzienbare tijd hun fondsen zullen zien verminderen. Zo'n negatief financieel vooruitzicht zou de kleine universiteiten ertoe aan moeten zetten om op te gaan in ofwel de UGent ofwel de K.U.Leuven. Wat er met Antwerpen zal gebeuren als middelgrote speler is niet meteen duidelijk.

Of Vandebroucke zijn financieringshervormingen nogmaals wil uitstellen — hij verschoof de deadline al van 2007 naar 2008 — om Van den Bossche de ruimte te gunnen voor zijn project is lang niet zeker. Van den Bossche zou graag de voorziene eenmalige financiële injectie van tweemaal 12,5 miljoen euro voor de hogescholen achter de hand houden als

drukkingsmiddel. Zo zou hij de hogescholen in Oost- en West-Vlaanderen in de richting van de UGent willen dwingen. Het uitblijven van die injectie kan hogescholen financieel immers in de problemen brengen. Maar die injecties maken delen uit van het financiële plan van partijgenoot Vandebroucke en die heeft niet zoveel tijd als Van den Bossche. Hij wil de nieuwe financiële structuur en de eenmalige injecties zo snel mogelijk rond krijgen.

NJET

Een bijkomende complicatie in het dossier is de katholieke pijler binnen de UGent, die aan de in wezen pluralistische universiteit toch een niet te onderschatten invloed heeft. Die ideologische zijde van de UGent zou wel eens moeilijk kunnen gaan doen over het uitgesproken vrijzinnige karakter van de VUB. Bovendien zouden vele professoren en beleidsmakers in Gent de VUB zien als kwalitatief te zwak om zomaar in de armen te sluiten.

De Gentse CD&V, met belangrijkste pion Mieke Van Hecke, zou net als Van den Bossche graag de Katho-Sint-Lieven uit de Leuvense Associatie zien stappen om de katholieke zuil binnen de UGent versterking te bieden. Maar dat idee botst dan weer op een absoluut *njet* van Oosterlinck die deze hogeschool niet wil laten gaan. Bovendien is een hogeschool uitstoten makkelijker gezegd dan gedaan, omdat deze beslissing binnen de associatie met unanimité van de stemmen moet genomen worden. Bovendien heeft de associatie een meerderheid binnen elke algemene vergadering van de hogescholen.

MISLUKKEN

Al deze tegenstrijdige belangen maken van de associatiepolitiek een ingewikkeld kluwen met een moeilijk voorspelbare uitkomst. De vermenging met het nieuwe financieringsdecreet maakt het er niet eenvoudiger op. Momenteel lijkt het plan van Van den Bossche onhaalbaar, omdat hij met teveel tegenstand af te rekenen krijgt. Het gerucht doet dan ook de ronde dat het helemaal niet de bedoeling is van Van den Bossche om zijn plan te doen lukken, maar eerder om het nieuwe financieringsdecreet te doen mislukken. Hij houdt hiervoor het arrest van het Arbitragehof achter de hand, dat stelt dat de UGent de afgelopen jaren zwaar ondergefinancierd is gebleven. Vandebroucke kan dit arrest niet ontkennen, maar antwoordde tot nu toe erg ontwijkend op de vragen hierover. De UGent zou dus wel eens voordeel kunnen hebben bij het mislukken van het huidige financieringsontwerp.

Lees verder op pagina 4

Nummer 15

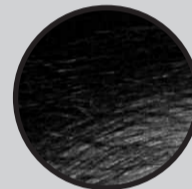
Alma-biefstukken: zwendel of niet?

p. 5

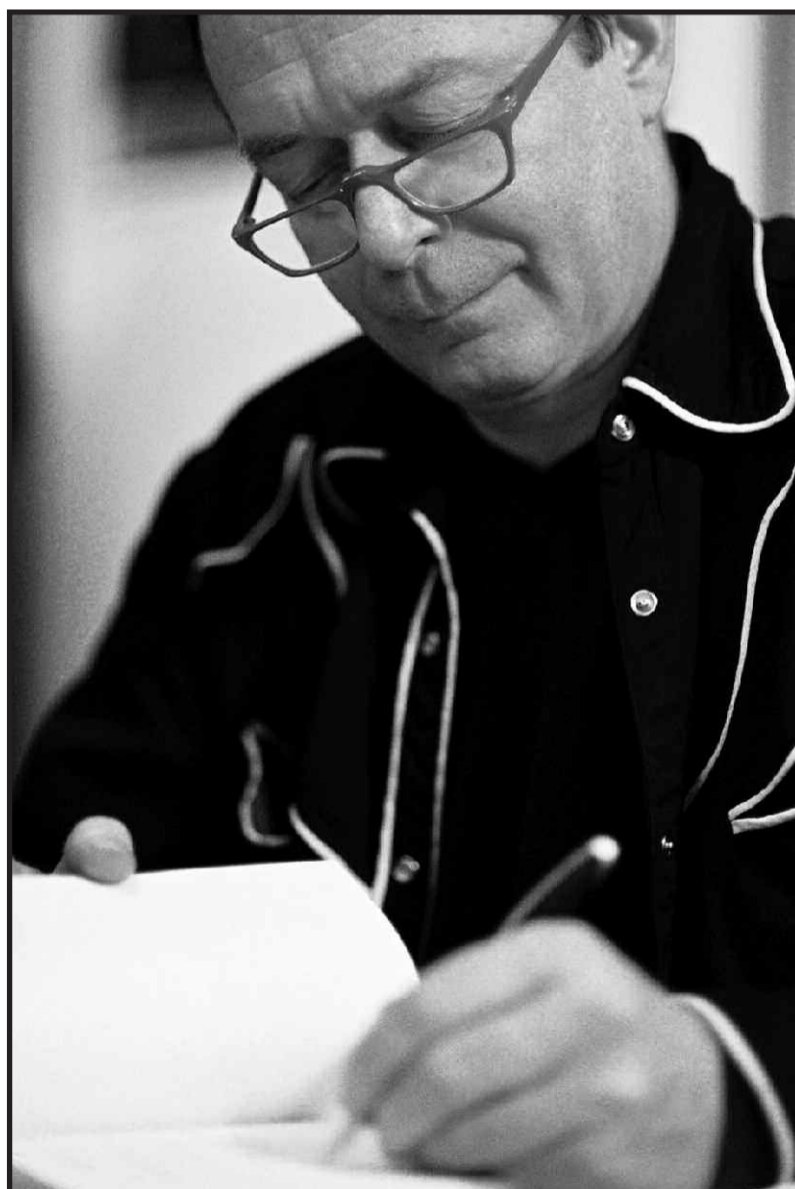
Nederland: kraak of antikraak?

p. 8

Belle Perez: uit het hart of commercieel?

p. 16

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Thé Lau stelt 'In de dakgoot' voor in Leuven.

p. 9

(foto Pieter Baert)

Fiool

De trein zit gelukkig niet helemaal vol. Met gemak vind ik nog een zitplaatsje aan het gangpad, met daarboven genoeg plaats om rugzak en gitaar weg te leggen. Ik zit nog niet wanneer de trein met een schok vertrekt. Plof, neerzitten. Zuchten. Jas uittrekken. Zuchten. Go Pass invullen. Zuchten. Altijd weer diezelfde zaken die gebeuren moeten. De tradities van alledag. Pas als die achter de rug zijn, rukt de alledag zich los. En wordt dag. De rails schuiven dan ook al aan een behoorlijk tempo onder ons door wanneer ik mijn medereizigers een eerste blik toewerp. Voor mij zit een vrolijke Jan door zijn cursus te bladeren. Schuin voor me een lamme iPod'er die slechts af en toe door het raam naar de rijdende huizen kijkt. Links naast me is het moeilijker kijken. M'n ooghoeken getuigen van een stille studente. Ik neem alvast een boek en laat het even rondtollen in mijn handen. Lees de colofon. De achterflap. Het dankwoord. De 'beknopte biografie'. Op een trein, tussen andere mensen, krijgt een boek iets magisch materiëls over zich. De cultus van het papier. De geur. Alvorens voort te lezen op pagina 118 loens ik een nanoseconde lang naar mijn buurvrouw. Ik krijg eenzelfde schok als de trein. Ze leest. Ook zij heeft een boek vast. Nu is mijn interesse gewekt. Ik lees een paar zinnen uit mijn boek, zonder me echt te concentreren. Ik veins een dromerige blik naar buiten, terwijl ik in werkelijkheid in de reflectie van de ruit iets meer probeer te ontdekken over mijn lezende studente. Mijn onbekende buurvrouw. Mijn onzichtbare alles. Zwart haar. Leuke ogen. Een beeld zegt zo veel minder dan duizend woorden als het gereflecteerd wordt.

Simon Horsten

Ik dwaal terug af naar het gebonden papier in mijn handen. Het kost me moeite om niet meteen terug naar links te kijken, maar je moet die dingen doseren. Ze mag geen argwaan koesteren. God, neen, geen argwaan! Ze mag me negeren, vriendelijk toelachen, onbewust de rug toekeren of nietsen, maar laat ze alsjeblieft niets verkeerd denken. Ik begin te blozen, buiten mijn wil om. Ze kijkt naar me, ik voel het. Doet ze hetzelfde als ik? Ziet ze hetzelfde als ik? Wil ze hetzelfde als ik? Misschien wil ze dat ik haar aanspreek. Misschien heeft ze me niet eens gezien. Nu zet ik een grote stap. Ik voel me moedig en het summum van voyeurisme: ik lees mee. Met haar. Hoe suist het bloed door mijn aders, hoe klopt het in mijn slapen! Dit is een inbreuk op haar privacy, een inbraak in het boek dat niet van mij is. "Hij tastte met zwakke hand naar de fiool met arendsbloed." Eén zin en ik houd het niet meer uit. Met de ogen terug naar het eigen boek gericht voel ik me een agressor. Hoe zou ze reageren als ze wist dat ik zomaar over haar schouder meelas? Ik durf geen antwoord te formuleren. Het is al genoeg te weten hoe ik me in haar plaats zou voelen.

Heel mijn lichaam tintelt. Ik ben me bewust van elke prikkel die ik geef en ontvang. Nog steeds heb ik haar gezicht niet helemaal gezien. Maar de beeldflitsen die ik mezelf veroorloof zijn veel meer waard. Spreken zal ik niet, neen. En zij ook niet, dat voel ik. Of zij het voelt? Geen idee. Maar dat doet er niet toe. Zij is de machinist van mijn zintuigen.

Een mensenleven verder stap ik af, Leuven, en een vreemd gevoel van wrede voldoening doet me ontsporen. Nog nooit heb ik een trein zo gemist.

Taxi's Benny

Verantwoorde vertegenwoordiging

De discussie over medebeheer door studenten is vaak heftig en altijd actueel geweest. Niet alle studenten zijn steeds voorstander geweest van actieve participatie in bestuursorganen: zij meenden dat ze zichzelf buitenspel zouden zetten door geen oppositie meer te kunnen voeren. Deze fractie binnen de studentenbeweging heeft al een tijdje geleden het onderspit moeten delven. De invloed en de informatie die zij door bestuursfuncties zou verkrijgen, compenseerde voor de studentenbeweging de nadelen van de verantwoordelijkheid.

De andere tegenstanders van medebestuur zaten meestal in dat bestuur zelf. Hun argumenten kwamen veelal neer op varianten van twee stellingen. Ten eerste: studenten waren niet lang genoeg in functie en hadden niet genoeg verstand van de materie om hen mee te laten beslissen. Ten tweede: wie vertrouwde die studenten? Voor je het wist zouden alle delicate dossiers gepubliceerd staan in *Veto*. De studenten hebben die twee argumenten altijd fel bestreden. Studentenvertegenwoordigers pakken graag uit met hun dossierkennis — meestal in interviews over studentenparticipatie, op vergaderingen soms iets minder. En even heftig verzekeren ze de sceptici hun discretie.

De laatste keer dat die discussie fel oplaaide, was vorig jaar. Toen werd de structuur van de universiteit hervormd. De studenten hebben uiteindelijk zo goed als alles wat ze wilden uit de brand kunnen slepen, niet in het minst omdat de huidige rector Vervenne zelf een voorstander van studentenparticipatie was.

In de sociale sector is dat medebeheer altijd veel vanzelfsprekender geweest. Niet

onlogisch, als je bedenkt dat studenten bedrijven als Acco en Alma zelf mee hebben opgericht. Toch spelen ook daar argumenten als discretie en vakkennis. De directeurs van die bedrijven zijn niet minder bedacht op het uitlekken van strategieën en cijfers dan de beleidsmakers aan de universiteit. Op pagina 3 zegt Herman Peeters, directeur van Acco, dat hij een grote voorstander is van studentenparticipatie. Maar ook dat hij verwacht dat de vertegenwoordigers zich verantwoordelijk gedragen. Hoe ze zich organiseren, is volgens Peeters hun eigen zaak. Hij slaat de nagel op de kop. Studenten moeten hun claims op competentie en discretie zelf waarmaken.

Studentenvertegenwoordigers zitten in een heel duale situatie: ze leiden een bedrijf en dragen daar verantwoordelijkheid voor. Tegelijk moeten ze verantwoording afleggen aan hun Algemene Vergadering. Dat maakt die broodnodige discretie meteen erg moeilijk. Hoe dat opgelost moet worden? Dat moet LOKO inderdaad zelf maar uitmaken. Maar het *niet* meer rapporteren, zoals momenteel gebeurt door de studentenvertegenwoordiging op Acco, is beslist geen oplossing. Dat mag dan nog zo discreet zijn, op zo'n moment stopt een student vertegenwoordiger te zijn.

Als studenten beweren dat ze competent en discreet genoeg zijn om de universiteit mee te besturen, moeten ze dat ook zijn om hun sociale voorzieningen mee te besturen. De gecentraliseerde LOKO-structuur is geen excuus om minder vakkundig vertegenwoordigerswerk te leveren. Pas als de vertegenwoordiging ook verantwoording aflegt, is ze echt democratisch. Ook dat maakt deel uit van de beruchte 'democratisering van het onderwijs'.

Gijs Van Gassen

Loko-Cultuur

Loko, de koepel van de Leuvense kringen, trachtte de studenten in het verleden vaak op een heel basisdemocratische manier te vertegenwoordigen. Het principe was dat elke student wel op één of andere manier vertegenwoordigd werd via zijn of haar kring. Elke kring zond vervolgens verschillende vertegenwoordigers naar de respectievelijke raden. Zo was er een Sportraad en een Kultuurraad, bevoegd voor het organiseren van activiteiten en het kritisch benaderen van het respectievelijke beleid van de K.U.Leuven. Daarnaast waren er ook raden die zich ontfermden over onderwijs, buitenlandse studenten en sociale zaken.

Deze heterogene samenstelling van Loko zorgde ervoor dat de studentenbeweging niet altijd als één coherent geheel overkwam, maar er werd wel gewerkt door de verschillende raden. Immers, als één raad zijn werk niet deed, werd deze raad stevast terecht gewezen door een andere geleding. Deze interne concurrentie zorgde er dus voor dat elke raad met zeer beperkte middelen naar maximaal vermogen functioneerde. Het nadeel was echter wel dat de raden in het beste geval samenwerkten, meestal gewoon naast elkaar werkten en in het slechtste geval elkaar in de wielen reden.

Om deze tekortkomingen tegen te gaan werd er vorig academiejaar besloten om Loko ernstig te hervormen, zodanig dat Loko als organisatie meer slagvaardig naar voor kon komen. De bedoeling was dat er een voorzitter en een ondervoorzitter werden aangesteld die zich elk ofwel met onderwijs of sociale materie zouden bezighouden. Daarnaast zou de algemene vergadering van Loko een coördinator Sport en een coördinator Cultuur aanstellen die met uitzondering van de grote lijnen en financiële zaken onafhankelijk konden werken.

Op papier was dit een goed compromis. Loko kon als organisatie performanter en slagvaardiger voor de dag komen, zonder dat de goede werking en de interne dynamiek van de verschillende raden hierdoor in het gedrang kwamen.

In de praktijk lijkt het echter iets minder goed te gaan met de erfenis van Kultuurraad, Sportraad en Sociale Raad. Zo is het Bureau Sociaal, de opvolger van Sociale Raad tot op de dag van vandaag (24/02) nog nooit samengekomen. Verschillende activiteiten van Loko-Sport, zoals de Student Trophy, zijn dit jaar niet doorgegaan. Bij Loko-Cultuur, de opvolger van Kultuurraad is de toestand zo mogelijk nog ernstiger. Bij het schrijven van deze vrije tribune is er behalve de vermelding op de website van Loko "dat er binnenkort meer informatie over de spetterende cultuuractiviteiten van Loko verschijnt" niets te vinden op het internet over Loko-Cultuur. Het theaterfestival Voix Gras en het muziekfestival Oorgetuigen, twee festivals die kunnen steunen op een jarenlange traditie worden zonder meer afgelast. De cursussen, die in het verleden toch jaarlijks een kleine 250 studenten bereikten, worden in het beste geval slecht georganiseerd en veelal afgelast. Voor mensen die zich in het tweede semester wilden inschrijven, lijkt zelfs tot op de dag van vandaag de inschrijfmodule voor deze cursussen een goed bewaard geheim.

Ook het stokpaardje van de cultuurwerking van Loko, het beeldende kunstenfestival Ithaka, lijkt eraan te moeten geloven. Ithaka, dat dit jaar aan zijn veertiende editie toe is, heeft als doel een grote groep geïnteresseerde studenten de kans te geven een beeldend kunstenfestival te organiseren. Hierbij was het de bedoeling om aan het publiek te tonen waar jonge Vlaamse kunstenaars vandaag de dag mee bezig zijn. Zo werd er door deze groep van vrijwilligers een locatie gezocht, een coherente visietekst geschreven, kunstenaars gemotiveerd om deel te nemen, promotie gevoerd, enzovoort. Dit jaar niet dus. Bij deze editie zijn de vrijwilligers vervangen door enkele stagairs, is er geen visietekst geschreven, is Ithaka niet voorgesteld in de verschillende kunstscholen, waardoor men dit jaar niet de luxe heeft om uit de ruim honderd voorstellen die normaal gezien elk jaar worden opgestuurd er een vijftiental te selecteren. Ook de techniekploeg van STUK, waar de Ithakaploeg sinds jaar en dag dankbaar op steunt, werd dit jaar vriendelijk bedankt voor

bewezen diensten.

De vraag of Ithaka doorgaat is op dit moment zelfs niet meer van belang. Zonder een coherente selectie, zonder een visie over actuele beeldende kunst, zonder een ploeg van vrijwilligers die het festival kunnen promoten en zonder een technische ploeg is een organisatie zoals Ithaka immers gedoemd om te mislukken. Niet alleen de huidige, maar ook toekomstige edities van Ithaka worden hierdoor bedreigd. Subsidiërende overheden zijn immers na een slechte editie sneller geneigd om de toekomstige dossiers kritischer te beoordelen.

Hoe is het zover kunnen komen? Dat men vanuit de K.U.Leuven de ogen sluit, valt nog te begrijpen. Dat er vanuit de Algemene Vergadering van Loko niet gereageerd wordt, is erger, omdat dit duidt op een structureel probleem. Zoals hierboven al is aangehaald bestaat de Algemene Vergadering van Loko uit vertegenwoordigers van de verschillende kringen. Deze kringen organiseren maar een beperkt aantal culturele activiteiten en daarom zoeken studenten die wel in dit soort activiteiten geïnteresseerd zijn andere oorden op.

Indien de kringen toch grootschalige kringactiviteiten, zoals de verschillende kringtonelen of kringconcerten organiseren, worden deze activiteiten veelal geleid door studenten die niets met de rest van de kringwerking te maken hebben, waardoor hun stem meestal niet kan doorwegen op een algemene vergadering van Loko.

Het is niet zo dat studenten op zich minder in cultuur geïnteresseerd zouden zijn. Dat bewijzen verschillende studentenorganisaties zoals het improvisatiefestival Preparee, de theatergroep Campustoneel, de radiozender Scorpio, de concertorganisatie De Nieuwe Reeks en de verschillende universitaire ensembles zoals onder meer het LUK, het USO, en het UHO dagelijks. De studenten die in deze organisaties actief zijn, worden op dit moment helemaal uitgesloten van de besluitvorming inzake cultuur op Loko, terwijl zij degenen zijn die er eigenlijk het meeste belang bij hebben. Het zou Loko alleen maar sieren indien ook zij een stem krijgen als er beslissingen worden genomen die ook hen aanbelangen.

Hamid Douibi, voorzitter Kultuurraad 2004-2005

**KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN**

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

ACCO NEEMT BOEKHANDEL FONTEYN-WOUTERS OVER

“Het moet altijd ten voordele van Acco zijn”

Acco heeft strategisch een flinke stap voorwaarts gezet. Met de overname van het failliet gegane Wouters-Fonteyn, boekt Acco flink vooruitgang op het terrein van medische en exacte wetenschappen. Maar waarom werden de statuten plots gewijzigd voor die overname? En waarom hebben de studentenvertegenwoordigers hun organisatie niet ingelicht?

Gijs Van Gassen & Maarten Goethals

Op de Algemene Vergadering van de Leuvense Overkoepelende Kring Organisatie (LOKO) was op 17 februari ophief ontstaan: hoezo, Acco had Fonteyn-Wouters overgenomen? Waarom hadden de LOKO-vertegenwoordigers in de Raad van Bestuur (RvB) van Acco niets laten weten aan de studentenkringen? Helaas was niemand van de vertegenwoordigers aanwezig om dat uit te klaren. Specialist merkten trouwens al eerder op dat er met die overname iets vreemd aan de hand was: vlak voor het faillissement van Fonteyn-Wouters werden de statuten van Acco aangepast, zodat de overname mogelijk werd. Herman Peeters, algemeen directeur van Acco, legt uit hoe de zaak precies in mekaar zit.

Veto: *Fonteyn-Wouters was een belangrijke speler op jullie markt. Hoelang aasde Acco al op die zaak?*

Herman Peeters: «We zijn daar ongeveer twee maanden mee bezig geweest, van een dikke maand na het faillissement. Dat faillissement kwam niet helemaal uit de lucht vallen, maar we zaten er zeker niet op te wachten.»

Veto: *Waarom zijn dan vlak voor het faillissement de statuten van Acco zo gewijzigd dat Acco plots andere bedrijven kon overnemen?*

Peeters: «We moesten die statuten hoe dan ook aanpassen, onder meer omdat onze hoofdzetel verhuisde. De notaris zei toen dat, als we dan toch bezig waren, we best meteen konden opnemen dat we andere zaken zouden kunnen overnemen. We hebben al eens eerder pogingen gedaan om andere bedrijven over te nemen. Die zijn toen niet doorgegaan, maar onze notaris zei dat dat eigenlijk ook niet kon volgens onze statuten. Dus hebben we die aangepast, zodat we niet zouden moeten terugkrabbelen omwille van de statuten als een overname wel zou lukken.»

«Toen we die statuten wijzigden, wist nog niemand van het faillissement van Fonteyn-Wouters. Wij in ieder geval niet. Mensen die de firma van binnen kenden, zullen het wel geweten hebben. Toen wij het hoorden, hebben we wat later contact opgenomen met de curator, om twee redenen. We moesten, ten eerste, nog geld krijgen van Fonteyn-Wouters. En ten tweede wilden we weten wat er met dat handelsfonds zou gebeuren. Als bijvoorbeeld een grote concurrent het zou overnemen, dan moesten wij dat weten. En zo zijn we uiteindelijk zelf

“Sommige studenten denken niet op lange termijn”

beginnen onderhandelen.»

Veto: *Er waren nog andere kapers op de kust. Waarom is het uiteindelijk Acco geworden?*

Peeters: «Omdat wij de beste onderhandelaars waren. Ik denk dat wij vanaf het begin aan de curator en aan de rechter-commissaris getoond hebben dat wij het vak kennen en dat we goede bedoelingen hebben. Uiteindelijk, denk ik, zag de curator in ons de beste partner. Maar we hebben ook niet alles overgenomen. Zo is de winkel in Gent bijvoorbeeld verkocht aan het personeel van Gent. Acco doet de

campusshop van Saint-Luc (*de medische campus van de Universiteit Catholique de Louvain, red.*) wel opnieuw open op één mei.»

KLACHTEN

Veto: *Fonteyn-Wouters is zelf een smelting geweest van twee bedrijven in nood. Hoe gaat Acco de scheve situatie daar recht kunnen trekken?*

Peeters: «Door beter proberen te doen! Maar ik wil hier het proces van Fonteyn-Wouters niet maken. Het is achteraf altijd makkelijk om oorzaken te vinden voor een ander zijn faillissement. Maar wellicht heeft men bij Fonteyn-Wouters teveel fouten gemaakt. Omdat het nu eenmaal een zeer harde, competitieve markt is, worden deze fouten cash betaald. Wij proberen zo productief mogelijk te werken met zo weinig mogelijk vaste kosten. We hebben ondertussen vier van de dertig personeelsleden overgenomen, daar komen er er kortelings nog twee bij.»

leveren. Bij het begin van de tweede semester gaf één van de kritische kringen overigens toe dat de service intussen significant verbeterd was.»

Veto: *Denken de kringen nog te negatief over Acco?*

Peeters: «Als een andere boekenwinkel enkele boeken goedkoper verkoopt, dan krijgen wij dat meteen op ons bord. Maar dat wij de nieuwe Van Dale-woordenboeken het goedkoopste aanbieden en dat door ons andere boekenwinkels hun prijzen drastisch hebben verlaagd, dat vertelt niemand. Hetzelfde gaat op voor een duur Amerikaans boek over medische beeldverwerking. Twee mensen van Acco hebben twintig uren gewoogd om dat goedkoper te kunnen leveren. Uiteindelijk hebben we de prijs met ongeveer 30% doen zakken, maar daar hoor je natuurlijk niets over. En zo zijn er dagelijks voorbeelden.»

«We proberen bij Acco naast een goede service ook een redelijke prijs aan te bieden en we sponsoren een aantal studentenvere-

studenten een mandaat hebben, vond twee weken voor de definitieve overname plaats. Toen heb ik het dossier voorgelegd en goedkeuring gevraagd. De voltallige RvB gaf unaniem zijn goedkeuring — dus ook de studenten. Ik heb wel gevraagd om dat stil te

“Wij waren de beste onderhandelaars”

houden, zolang de overname niet rond was. Onderhandelingen kun je immers beter discreet voeren.»

«Daarna hebben we zelf de communicatie in handen genomen. Het heeft zowel in de nationale als in de vakpers gestaan. Er hangen ook verschillende affiches uit. We kunnen natuurlijk niet naar elke student een brief sturen. Maar dat de studenten het niet wisten, dat begrijp ik niet goed. Want ze zijn bijna allemaal in de boekenwinkels van Acco geweest.»

Veto: *Wat is de zin van studentenvertegenwoordigers nog als zij hun achterban niet mogen informeren over belangrijke zaken als een overname?*

Peeters: «Ik denk dat studentenvertegenwoordiging sowieso zin heeft. Studenten vormen nu eenmaal een belangrijke groep binnen aandeelhouders. Maar hoe de vertegenwoordiging intern binnen de studentengemeenschap georganiseerd is, binnen LOKO, daar kan en wil Acco niet tussenkomen.»

TRANSPARANT

Veto: *Er is gevraagd discreet te blijven.*

Peeters: «Ja, tot de overname rond was.»

Veto: *Als het rond is, is de beslissing al genomen.*

Peeters: «Een paar weken voor de onderhandelingen heb ik gevraagd aan de RvB of ik het dossier mocht finaliseren binnen de grote lijnen van het project, zoals ik het al had voorgesteld. Op zo'n moment ga ik niet vragen aan de studenten of ze de volmacht hebben van hun achterban. Dat probleem moeten ze zelf oplossen. Maar er zijn nog dossiers door de RvB goedgekeurd, dus ook door studenten. De aankoop van de nieuwe boekhandel in de Maria-Theresiastraat bijvoorbeeld. Dat heeft altijd zo gewerkt binnen Acco, het is vandaag niet anders dan vroeger. Maar de werking van de studentenvertegenwoordiging, niet alleen bij Acco, maar in het algemeen, verandert ook. En ja, wij stellen ons daar soms vragen bij. Het is echter niet aan ons om daar in te grijpen. Dat is jullie zaak. Wij geven de mogelijkheid aan studenten om mee te besturen en zij moeten die mogelijkheid zelf invullen, liefst zo efficiënt en transparant mogelijk.»

«Studenten in de RvB zijn een heel delicate zaak. Ik ben er verantwoordelijk voor dat Acco goed functioneert en ik ben een duidelijke voorstander van een actieve participatie van studenten. Maar het moet altijd ten voordele van Acco zijn, want wat goed is voor Acco, is goed voor zijn coöperanten. Een bestuurder moet zich er trouwens aan houden op te treden in het belang van zijn onderneming. En soms betekent dit dat je de zaken discreet moet houden. Als wij met drie bedrijven aan het onderhandelen waren over Fonteyn-Wouters en als studenten nu informatie de wereld zouden in slingeren over onze onderhandelingen en positie en dat komt ter ore van de andere bedrijven, dan zet je een stap achteruit. Dus ik kan niet anders vragen dan soms discreet te zijn. Wil dat zeggen dat ze niet met hun voorzitter mogen praten? Natuurlijk mogen de studenten daar intern overleg over plegen, maar in een te uitgebreide vergadering met tachtig personen denk ik dat dat moeilijk wordt. Studenten moeten participeren, maar wij hebben altijd één objectief: het belang van Acco als studentencoöperatieve.»

“De service kan altijd beter”

(foto Roman Verraest)

«Ik weet dat Fonteyn-Wouters de naam had duur te zijn, maar dat klopt eigenlijk niet.»

«Die boeken zijn meestal duur op zich. Eigenlijk werden ze daar relatief goedkoop verkocht, misschien té goedkoop. Ik heb wel horen klagen over hun service, maar dat is ook iets waar we bij Acco nog sterker aan moeten werken. We kunnen nog beter.»

Veto: *Volgens de kringen kan bij Acco niet enkel de service beter.*

Peeters: «In het begin van het academiejaar zijn alle kringen bij Acco op bezoek geweest. Het was de eerste keer dat zoiets gebeurde. We stelden wel vast dat de studenten niet op één lijn zitten. Sommige kringen kijken alleen naar hun eigen voordeel. Als zij hun zin doordrukken, zullen de kosten voor andere kringen misschien stijgen. We kunnen niet voor alles en iedereen de goedkoopste zijn.»

«De winst die we maken, investeren we terug in opleidingen en in nieuwe technologie, zodat we beter en goedkoper kunnen

nigen. Het is dan spijtig dat het solidariteitsprincipe moet wijken voor het particularisme van sommige kringen. Sommige studenten denken niet op lange termijn. Het solidariteitsprincipe is duurzaam en rendeert op lange termijn. Dat particularisme is maar goed voor enkelen op korte termijn. Het solidariteitsprincipe staat in de statuten en Acco is daarom ook ten dele opgericht. We proberen dat allemaal wel uit te leggen aan de vertegenwoordigers, maar dat is tegenwoordig niet evident om dat aanvaard te krijgen.»

DISCREET

Veto: *Er loopt nog wel meer mis tussen kringen en hun vertegenwoordigers. Niemand van LOKO scheen op de hoogte van de overname. Nochtans heeft LOKO vertegenwoordigers in de RvB van Acco. Moesten zij zwijgen van de directie?*

Peeters: «De laatste RvB, waar inderdaad vijf

STUKJE BIJ BEETJE RAKEN DE PROBLEMEN BIJ ALMA OPGELOST

Biefstukkenzwendel blijkt wild gerucht

Al een aantal weken doet het gerucht de ronde dat er uit de magazijnen van Alma grote partijen vlees en vis verdwijnen. Die zouden dan terechtkomen op de zwarte markt. Dat verhaal blijkt niet te kloppen, maar er was tot voor kort wel degelijk een probleem met het magazijnbeheer van Alma.

Gijs Van Gassen

Verschillende bronnen bevestigden dat er bij stocktellingen in de magazijnen van de Centrale Opslag- en Productie-eenheid (COP), waar de maaltijden van Alma bereid worden, regelmatig verschillen werden vastgesteld. Er was niet zoveel in stock als er hoorde te zijn en ja, bij de verdwenen producten hoorden ook vlees en vis. Het verlies zou in de tienduizenden euro's lopen.

Bewijs voor diefstal kan niemand geven. "Ik weet dat er vaak dingen ontbraken in de stock, maar ik denk niet dat er iemand gestolen heeft," zegt een voormalig werknemer. "Soms bedierf voedsel, omdat er niet op de datum werd gelet. Maar diefstal, dat heb ik nooit zien gebeuren en ik heb er ook nooit iets over gehoord." Als iemand bedorven voedsel weggooit, ontstaan natuurlijk ook tekorten.

VACUÛM

Jef Van Eynde, algemeen directeur van Alma, geeft toe dat er een probleem was met het magazijn. "Wij hebben die geruchten ook gehoord, maar het was ons al langer duidelijk dat er een probleem was in de COP. We zijn dan ook al langer bezig met dat probleem op te lossen." Uiteindelijk bleek het grote verlies vooral afkomstig van verloren plastic vacuümverpakkingen. Die zouden ook niet 'verdwenen' zijn, maar door een administratieve fout niet als 'gebruikt' zijn opgegeven,

(foto archief)

waardoor ze vermist leken. Dat het verlies een paar tienduizend euro zou bedragen, wou Van Eynde bevestigen noch ontkennen. De cijfers komen nu boven, omdat zonet de eindafrekening van het boekjaar 2005 wordt gemaakt. Maar er wordt al langer gewerkt aan een oplossing voor het magazijnprobleem.

Tot voor kort was het magazijn van de COP een zogenaamd 'open magazijn'. Dat wil zeggen: iedereen kon er binnen en buiten lopen. "Dan moet je niet verbaasd zijn dat er links en rechts al eens iets verdwijnt," zegt Van Eynde. Daarom is het magazijn intussen niet langer open, maar gesloten. Iedereen die binnenkomt, wordt geregistreerd. Dat moet misbruiken tegengaan. Een bemerking daarbij is dat er langs de laad- en loskaaien voor vrachtwagens geen controle mogelijk is,

omdat die nu eenmaal niet zomaar hermetisch af te sluiten zijn.

Maar het probleem gaat dieper dan de kwestie van een open of gesloten magazijn. In 2004, toen Alma op de rand van het faillissement stond, greep de universiteit na lang aandringen van de studentenkoepel LOKO in: de directie en Raad van Bestuur werden vervangen. In 2003 werd een nieuwe CAO afgesloten zodat er ingrijpend geherstructureerd kon worden. Sindsdien gaat het stapje voor stapje beter met Alma. Maar na de top moet er nu ook bij het middenkader en het vloerpersoneel geherstructureerd worden.

In 2004 werd er eindelijk weer winst gemaakt en de prognose voor 2005 is opnieuw een lichte winst. "Dat is de commerciële kant van de zaak," zegt Van Eynde. "Commercieel doet Alma het opnieuw

goed. Maar intern is er nog werk aan de winkel. Een bedrijf als Alma komt niet zomaar aan de rand van het faillissement. Je weet dan dat er structurele fouten zijn en die zijn we nu stuk voor stuk aan het aanpakken. De COP zijn we nu volledig aan het herorganiseren, zodat dit soort dure fouten niet meer kan gebeuren. Tevoren ontbrak elke vorm van organisatie." Dat gebrek aan structuur en organisatie in de COP zou verantwoordelijk zijn voor het verdwenen - bedorven of gestolen - voedsel.

VAKKENNIS

Die structurele hervormingen brengen af en toe nieuwe problemen met zich mee. "Eén van de problemen van de oude structuur was," aldus Van Eynde, "dat met het verdwijnen van één persoon ook alle vakkennis kon verdwijnen. Dat zijn we nu aan het aanpassen, maar intussen ondervindt Alma daar natuurlijk nog nadeel van. Daarom zal de winst van 2004 wellicht ook niet geëvenaard worden." Ook dat zou hebben meegespeeld in het stockprobleem van de COP. Door het wegvallen van een aantal vaste vrachtwagenchauffeurs, moesten de mensen uit het magazijn gehaald worden, omdat zij de enigen waren die ook met vrachtwagens konden rijden. Zo moesten interimwerknemers aan de slag in de COP. Maar ook dat probleem is intussen verholpen.

Langzaam maar zeker zet Alma haar opmars dus verder. Het laatste goede nieuws is dat Alma een contract heeft afgesloten met Option, een technologiebedrijf uit Wilsede, om daar de catering te verzorgen. Dat is goed nieuws, omdat het wil zeggen dat de productie in de COP zal stijgen. Eén van de oude problemen van de COP was dat hij veel te groot was gebouwd, waardoor het erg moeilijk was om rendabel te produceren. Ook daar lijkt nu uiteindelijk verandering in te komen.

HERONDERHANDELING HUURCONTRACTEN ZORGT VOOR GESPANNEN VERGADERING

LOKO tegen wijziging huurcontract residenties

De huurcontracten voor studentenokten, creëerden op de laatste twee bijeenkomsten van de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) heel wat commotie. Zowel het modelcontract voor de privé-markt als dat voor de universiteitsresidenties werd heronderhandeld. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) vreesde aanvankelijk voor een financiële 'aanslag' op de residentiestudenten, maar ze wist dit te voorkomen.

Bram Delen

De Huisvestingsdienst van de K.U.Leuven stelde voor om artikel 9 van het huidige modelcontract voor de privé-markt te wijzigen. Dit artikel regelt de vakantie en de derde examenperiode (in studentenjargon: de tweede zit). Momenteel is het zo dat het modelcontract stipuleert dat, indien je gebruik wenst te maken van je kamer tijdens de vakantie, je moet betalen: maximaal 1/30 van de maandhuur per gebruikte dag. Tenzij je herexamens hebt voor vakken van hetzelfde studiejaar, dan is de huur gratis. De huisbaas kan dit artikel altijd wijzigen wanneer hij samen met de huurder het contract opstelt. In praktijk betekende dit dat artikel 9 meestal werd geschrapt. Daardoor verliest de student echter ook het 'recht' op een kot tijdens de vakantie. De huisvestingsdienst wilde deze 'kind met het badwater'- situatie vermijden

en stelde een nieuw artikel 9 voor, waarin de student nu toch moet betalen.

In de nieuwe situatie behoudt de student het expliciete recht op een gelijkwaardige kamer tijdens zijn tweede zit. Maar dat deze kamer gratis is tijdens de tweede zit, is nu geen standaard gegeven meer.

PAPIERWERK

De motivatie die de huisvestingsdienst gaf voor de wijziging, was dat het modelcontract door zoveel mogelijk verhuurders moet gedragen worden. Slecht 27,5 procent van alle kamercontracten voorziet momenteel gratis verblijf tijdens de derde examenperiode. Dit is volgens de huisvestingsdienst onvoldoende. Een modelcontract dat in de praktijk nauwelijks gebruikt wordt, heeft geen zin, zo klonk het. LOKO ging mee in deze redenering en het modelcontract voor de privé-markt werd aangepast.

Een andere belangrijke stap die de Leuvense huisvestingsdienst wilde nemen was het betalend maken van tweede zit in de residenties van Sociale Voorzieningen van de K.U.Leuven. Claude Seyns van de huisvestingsdienst argumenteerde dat de studenten in de toekomst steeds meer hun examens zullen spreiden en dat alzo de traditionele 'herexamenperiode' vervalft. Waar vroeger het concept 'herexamen' strikt gedefinieerd werd tussen 16 augustus en 10 september, zal dit in de toekomst niet langer het geval zijn, profeteert Seyns. Gevolg hiervan zal volgens hem

een explosie van papierwerk zijn. Bovendien zullen vele studenten hun examens spreiden, louter uit strategische overwegingen. Hun kosteloos verblijf zou op het sociaal budget wegen en Seyns meent dat de reguliere beursstudenten hiervoor niet hoeven op te draaien.

Trouwens, wat is een herexamen? Studenten die hun thesis in augustus binnenleveren en dus voor het eerst examen afleggen voor dit opleidingsonderdeel, komen tegenwoordig ook niet in aanmerking voor een kosteloos verblijf. Bovendien is door de flexibilisering het herexamen eigenlijk gewoon een 'derde examenperiode' en dus in karakter niet verschillend van de twee vorige examenperiodes. Door de zomerverhuring betalend te maken, zou de huisvestingsdienst de kotprijzen voor de studenten die tien maanden huren, kunnen drukken.

ZOMERHUUR

LOKO ging niet akkoord met deze gedachtegang. Het plan loopt voorop op de realiteit. Het is immers een feit dat de huidige studentenpopulatie nog niet de mentale klik heeft gemaakt naar het nieuwe creditsysteem met haar drie examenkansen. Studenten beschouwen de derde examenperiode nog steeds als een vakantieperiode die je liefst niet achter de boeken doorbrengt. Beursstudenten met herexamens lopen een maand vakantie-werk mis. Als deze studenten nu ook nog eens 'zomerhuur' moeten betalen, dan wegen de herexamens dubbel op hun budget. Boven-

dien is niet bewezen dat het voorgestelde 'flexibele' systeem de reguliere 10-maanden studenten bevoordeelt. Een dergelijke flexibiliteit is administratief belastend — zeker tijdens de luwe vakantieperiode — en brengt dus ook kosten met zich mee die het budget bezwaren. Het meest studentvriendelijke principe is nog altijd: geen huur in de herexamens. LOKO kaartte dit heikele punt aan en kreeg gelijk van de Raad voor Studentenvoorzieningen. Exit plan Seyns.

Voor volgend jaar zitten de inwoners van de residenties dus nog veilig en kunnen ze tijdens de derde examenperiode gratis gebruik maken van hun kamer. Of dat nog steeds zo zal zijn tijdens het academiejaar 2007-2008, valt af te wachten. De huisvestingsdienst zal simulaties uitvoeren tijdens augustus om een beter zicht te krijgen op welke studenten de derde examenperiode in klassieke zin van het woord gebruiken en welke studenten deze periode gebruiken om te spreiden. Dan moet ook de vraag beantwoord worden of het — zowel principieel als vanuit praktisch oogpunt — nuttig is om een onderscheid te maken tussen de verschillende intenties waarmee studenten hun derde examenperiode gebruiken. Het is immers inherent aan flexibilisering dat studenten meer dan vroeger gaan spreiden over alle examenperiodes. Ook vanuit praktisch oogpunt is er moeilijk onderscheid te maken, aangezien spreiding kan verdoezeld worden door een nul te vragen tijdens de 'reguliere' examenperiodes in januari en juni.

KOTERIJ (3):

Jongens en wetenschap

Er zijn van die mensen op de wereld (of beter gezegd: er zijn van die studenten in Leuven) die niet alleen een kot in het rustige deel van het centrum hebben, maar ook nog eens gezegend zijn met een degelijke oppervlakte van dat kot. Ons derde bezoek brengt ons bij zo'n gelukzak.

Elke Desanghere

De vorige twee kamers behoorden toe aan jonge vrouwen, maar hier zijn we duidelijk bij het andere geslacht aanbeland. De kamer oogt bijvoorbeeld wat rommeliger en er staan veel meer 'technische speeltjes'.

GAMECONSOLE

Allereerst onderwerpen we het bureau aan een iets grondiger onderzoek. Er staat natuurlijk een computer op te pronken met daarnaast verschillende gameconsoles en een joystick. Ons slachtoffer houdt zich dus al zeker bezig met gamen. Daarnaast staat een allesbehalve gewone stereo-installatie. 'Super Woofer Drive System' lezen we op de bovenzijde. Brecht, zoals we zien op een verjaardagskaart, geniet dus graag ten volle van zijn muziek. We ontdekken ook nog een dictafoon die hij misschien gebruikt bij het studeren of om interviews af te nemen. Zou het om een ex-vetoraan gaan of om een lid van onze tegenhanger 'De Campuskrant'? Wij hopen allicht het eerste.

Maar wat zou Brecht nu studeren? We krijgen in elk geval al meteen medelijden met hem als we de gigantische stapel

curssussen en mappen naast zijn bureaus in het oog krijgen. Papieren met allerlei moeilijke schema's, berekeningen en benamingen lachen ons toe vanop het bureau: Bresenham's Algoritme, Integer Arithmetic, enzovoort. We beginnen er spontaan van te zweten. Maar dan ontdekken we plots onder de computermuis een gekreukt papier waarop duidelijk het woord 'Architectural' te lezen staat. Onze logische conclusie is dan ook dat deze misschien wel jongen burgerlijk ingenieur architectuur studeert. Die bewering wordt nog eens bevestigd door het artikel 'Plannen Kop van Kessel-Lo' dat er ook rondslingert. Het gaat over wat wordt bijgebouwd en vernieuwd aan de achterkant van het station.

Als laatste onthult het bureau ons nog het muzikaal talent van Brecht. Bewijs hiervoor zijn de partituren die we bijna over het hoofd hadden gezien en de gitaar die tegen de muur aanleunt.

GORBATSJOV

Dan gaan we over naar het bed. Er liggen lakens op die we kinderlijk zouden kunnen noemen, met allemaal boompjes erop. Het lijkt wel een typisch kenmerk van mannen om de lakens uit hun jeugd naar hun kot over te hevelen. Blijkbaar is het voor hen niet belangrijk hoe hun bed eruitziet, als ze maar kunnen slapen.

Op de plankjes boven het bed ontdekken we een hele serie bedlectuur. Als eerste ligt daar 'Jongens en Wetenschap'. Dit bevestigt alvast dat we in de goede richting naar zijn studies gezocht hebben. Ook ligt er 'The Moscow Club', het debuut van de Amerikaanse auteur Joseph Finder. Niet echt

lichte lectuur als je bedenkt dat het gaat over Gorbatsjov en de Sovjet-Unie. Het laatste boek is een verrassing en duidelijk iets dat hij niet zelf gekocht heeft: 'De 100 geheimen van een goede relatie'. Brecht heeft dus al zeker een vriendin en kan blijkbaar wat hulp op het relationele vlak gebruiken. Of gaat het hier

(fotograaf Jelle Goossens)

om een grap van zijn vrienden?

ERASMUS

Als we een blik op de muren werpen, moeten we toch toegeven dat Brecht meer 'decoratieve elementen' heeft dan de gemiddelde mannelijke Leuvense student. Zo ontdekken we verschillende verwijzingen naar China. Er is bijvoorbeeld een wokboek te vinden. Aan de deur hangt een soort van doek in de vorm van een bladwijzer en op zijn bureau staat een kaarsenhouder. Op beide staan Chinese tekens en we nemen aan dat ze authentiek zijn. Eerste verklaring hiervoor is dat hij op vakantie naar China is geweest. Een tweede plausibele theorie is dat hij er voor zijn studies op Erasmus is gegaan.

Wat ons nog opvalt zijn de twee zwartwit posters met schetsen van Afro-Amerikaanse kinderen. Artiest achter de kunstwerken is Ras Daniel Heartman, zelf een Afro-Amerikaan en ook acteur. Beide tekeningen hebben als onderschrift 'Church Triumphant' en zijn dus vermoedelijk religieus getint. Of dit van Brecht een fervente kerkganger maakt, laten we in het midden.

De waarheid en niks dan de waarheid

Brecht heeft helemaal geen passie voor architectuur, maar heeft elektronica gestudeerd aan GroepT. Nu studeert hij verder aan de K.U. Leuven en als student elektrotechniek is hij bezig met de bouw van elektronische systemen, wat ook al eens een architectuur genoemd wordt. Naast gamen, zaalvoetbal en tijd doorbrengen met zijn vriendin leert hij sinds dit jaar gitaar spelen. Vandaar ook het dictafoontje dat hem helpt om de stukken van zijn leraar na te spelen. Toen hij aan GroepT studeerde bezocht hij samen met zijn jaargenoten China om er een hele boel souvenirs aan over te houden. Na een thesis met een Chinese medestudent kreeg hij de smaak van het wokken te pakken en sindsdien schaft de pot geregeld een Oosters (mis)baksel.

PRESESEXPLOITEN (2): APOLLONIA

Uitslapen? zalig!

Elke week houdt een preses zijn of haar dagboek bij. Deze week is Stéphane Cos van Apollonia aan de beurt.

Zondag: De eerste zondag van een nieuw semester is volgens mij voor elke Leuvense student een rustdag. De dag begon een aantal uurtjes later dan een doorsnee dag in de week, het ontbijt begon meer weg te hebben van een brunch. Een bekend beeld. 's Namiddags bracht ik een bezoek aan een familielid dat reeds een aantal jaren in een seniorentehuis verblijft. Ik weet dat zij zich enorm optrekt aan mijn bezoek en dat het ontspannend is een babbeltje te kunnen doen. Voor mensen die goed zijn voor mij probeer ik ook goed terug te zijn. Terug thuis keek ik nog even mijn e-mails na, waarna het ongeveer tijd was om aan tafel te gaan. Daarna nog snel mijn sportzak gemaakt en terug naar Leuven vertrokken. Ik weet dat er deze week op organisatorisch gebied weinig van het presidium verwacht wordt, aangezien het eerste jaar deze week z'n Half-Time viert en we de organisatie van leuke activiteiten voor één keer aan hen kunnen overlaten. We kijken er al naar uit!

Maandag: In tegenstelling tot andere maandagen mochten wij van Professor Yudhira vandaag eens 'uitslapen'. De prekliniek begon vandaag pas om 9 uur in plaats van 8 uur, zalig! Dit was echter uitzonderlijk, aangezien we vandaag examen *spalk* hadden en we daarvoor maar twee uur nodig hadden. Van 11u30 tot 13u volgde 'Geïntegreerde behandelingsplanning in de Orthodontie', waarna ik snel een broodje kon eten en even kon binnenspringen bij een doctoraatsstudente Parodontologie, om het even te hebben over het onderzoek waaraan ik ga meewerken voor mijn Capita Selecta. Geloof me dat 'snel' effectief snel was, aangezien ik om 14u aan m'n eerste patiënt in St-Rafaël moest beginnen. Om 17u kon ik vertrekken naar m'n kot, want Professor Vinckier kon vanavond geen les geven. Dit anderhalf uurtje minder les was echt wel welkom, want er lag nog een hoopje werk op mij te wachten. In tegenstelling tot anderen, zal je me niet horen klagen! Ik heb graag iets om handen en deze dingen doe ik graag. Ik heb m'n avond dus gevuld met een mix van het lezen van wetenschappelijke artikels, stempelen en paraferen van de inkomkaarten van ons

galabal (samen met Farma en Medisoc op zaterdag 4 maart in het Kasteel van Nieuwland; de place-to-be dus) en het in orde brengen van nog ander papierwerk.

Dinsdag: M'n trouwe wekker wekte me opnieuw om 7u (went dat dan echt nooit?) Van 8u tot 11u was ik van de partij in de prekliniek, onmiddellijk gevolgd door een les Psychologie tot 13u. Tijdens de middag weer snel een broodje gegeten in het 'koffiepot' van St-Rafaël, want ik had beloofd om om 13u30 opnieuw bij de doctoraatsstudente Parodontologie te zijn! Ze had gepland om vanmiddag reeds met het onderzoek te starten, maar had in laatste instantie vernomen dat ze verwacht werd in de kliniek. We hebben nog zo'n 30 min over de verschillende stappen in het onderzoek kunnen praten, waarna ik ben vertrokken. Ik had dus een namiddagje vrij! Om 19u30 werden alle studenten, assistenten en professoren verwacht voor de Half-Time-receptie van het eerste jaar. Deze receptie werd afgesloten met een schitterende TD in de Rumba. Het bewijs is nog maar eens geleverd, de zaal was weer te klein! Komt het door de ongedwongen sfeer, de uitgebreide keuze aan (al dan niet alcoholische) dranken, onze goede DJ's of zijn het dan toch (zoals vaak beweerd wordt) onze niet-onknappe studentes die de zaal elke keer doen vollopen? Ik zou zeggen: kom eens kijken! Onze activiteitenkalender staat op de site.

Woensdag: Ik had m'n wekker gezet om half 8. Feestje gisteren was geslaagd. Op zo'n momenten ben je echt wel blij dat je het de vorige

avond niet te laat hebt gemaakt en dat het alcoholgehalte in je bloed geen al te hoge waardes heeft aangenomen. Ik zat dus om 8u30 in de les 'Kroon en brugwerk', zag dat niet veel TD-gangers het gehaald hadden en eigenlijk was ik wel fier op mezelf. De aansluitende les 'Biomedische statistiek' om 11u leek blijkbaar voor meer personen op een geschikter uur op de dag te starten. Van 13u30 tot 17u30 heb ik geassisteerd op de afdeling Orthodontie en daarna heb ik tot 19u op dezelfde verdieping m'n keuzevak 'Ergonomie en praktijkvoering' gevolgd. Ik had besloten het vanavond rustig te houden. Na een avond als gisteren, gevolgd door een drukke dag tot 19u, heb ik meer plezier aan rustig tv kijken. Zo gezegd, zo gedaan.

Donderdag: Zelfde ritueel als meestal: om 7u opstaan, om 8u in de prekliniek. Enige verschilpuntje vandaag was dat ik om kwart voor 8 nog even een telefoontje kreeg van Goele, preses Farma, over de uitnodigingen voor ons galabal. M'n uurrooster was weer netjes nokvol, maar ik was blij dat ik vandaag eens een volledig uur middagpauze had. M'n kliniek in de namiddag was een beetje uitgelopen, waardoor ik de les 'Kindertandheelkunde' om 17u30 gemist heb. 's Avonds was ik uitgenodigd op de verjaardagsdrink van twee lieve studentes van tweede bachelor. Morgen tijdens m'n middagpauze nog snel affiches voor het galabal gaan plakken op Gasthuisberg zodat ik 's avonds op tijd naar huis kan en terug een beetje kan bijrsten.

DEBAT OVER MINDERHEDENPROBLEMATIEK

Eensgezindheid troef

Elke Vlaamse partij had maandagavond een vertegenwoordiger gestuurd naar de Zeger Van Hee-aula in De Valk, waar een debat over de minderhedenproblematiek plaatsvond. In de praktijk werd het vooral een uitgebreide uiteenzetting over de tewerkstelling en integratie van allochtonen in onze maatschappij. Met enig gevoel voor eufemisme zou men kunnen stellen dat het debat wat flauw was.

Kristien Geurts

Voor elke politicus zijn zegje kon doen, werd er een inleiding gegeven op de problematiek door Sofia Hoornaert van het Minderhedenforum. Aan de hand van veel cijfermateriaal kaartte ze het probleem van de stijgende werkloosheid bij allochtonen en de daarmee samenhangende integratieproblemen aan. Ze stelde ook een aantal oplossingen voor die de regering zou kunnen uitvoeren. Hierna gaf de moderator aan alle politici een voor een het woord. Het eerste thema werd de tewerkstelling van allochtonen.

Misschien lag het aan de beperkte tijdspanne die de politici kregen om hun ideeën te verduidelijken maar alle antwoorden leken nogal sterk op elkaar. De eerste die het woord kreeg, was Joris Van Hauthem van het Vlaams Belang. Hij erkende de schrijnende situatie en duidde hiervoor een verkeerde culturele attitude als oorzaak aan. Hij bevestigde dat iedereen gelijke kansen moet krijgen, maar stelde dat de overheid hier niet alleen verantwoordelijk voor was. De spanningen moeten volgens hem van beide kanten

komen. Ten slotte benadrukte hij dat kennis van het Nederlands een zeer belangrijke factor is in deze problematiek. Na Van Hauthem kreeg Tinne Vanderstraeten van Groen! het woord. Zij benadrukte nog eens de ernst van de situatie en focuste daarbij vooral op de discriminatie van een aantal werkgevers in Vlaanderen. Zij legt de verantwoordelijkheid voor een oplossing wel volledig bij de overheid. De vele wetten die discriminatie moeten voorkomen, zoals die over het diversiteitsplan voor bedrijven, worden volgens haar niet voldoende in de praktijk omgezet.

Na deze twee volledig tegengestelde meningen namen alle andere politici een plaats

in tussen beide. Myriam Parys van de VLD wees erop dat de regering toch wel zijn best doet, maar vond dat allochtonen ook wat meer initiatief mochten tonen. Kris Van Dijk van de N-VA wees al vooruit naar het thema van het onderwijs. Er zou volgens hem een verplichte inburgering moeten zijn, net zoals er een verplichte leerplicht is. Ook hij zei dat een verkeerde attitude van sommige allochtonen invloed had op hun kansen op de arbeidsmarkt. Anissa Tamsamani van de sp.a gaf enkel wat voorbeelden van discriminatie. Stijn Beckx van Spirit toonde via het voorbeeld van Eurosong aan dat onze samenleving toch wel heel intercultureel is en verwees naar het 70-puntenplan van zijn partij. Ten-

slotte voegde Johan Sauwens van CD&V nog toe dat een positief arbeidsplan nodig was. Hij benadrukte ook nog eens dat het onderwijs als voorbereiding op een professionele carrière een zeer belangrijke factor speelde in deze problematiek.

TAALKENNIS

Na een korte antwoordronde waarin men nog wat verder inging op mekaar voorbeelden kwam het thema van het onderwijs aan bod. Hoornaert gaf ook hierop een inleiding en daarna kregen alle politici weer het woord, zij het in de omgekeerde volgorde. Waar er bij het vorige thema al enigszins sprake was van eensgezindheid tussen de politici werd dat groepsgevoel hier alleen nog versterkt. Allen erkenden ze het belang van een goede opleiding en pleitten ze voor een betere taalkennis. Het verschil tussen de partijen lag ook hier in de rol die ze de overheid toeschreven. De concrete oplossingen lieten echter vaak op zich wachten. Het Vlaams Belang was in feite de enige partij die een beetje afweek van de algemene opinie door concrete standpunten in te nemen. Maar in het kader van het huidige politieke klimaat, werd er op hun uitspraken niet bepaald diep ingegaan. Vanderstraeten sloeg dan ook de nagel op de kop toen ze zei: "We zijn het hier blijkbaar wel allemaal vrij goed eens met elkaar in theorie. Nu zouden we deze eensgezindheid nog in praktijk moeten omzetten in de regering."

(foto Jelle Goossens)

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (12): SWAHILI

Hakuna matata

Wie leert er nu in godsnaam Swahili? Het antwoord vind je niet in aula's volgestampt met honderden eerste bac'ers. Neen, deze vreemde taal wordt in een klein klaslokaaltje gedoceerd aan een handjevol mensen die op één of andere manier te maken hebben met Afrika. De docent is een kloeke zestiger die al heel wat avonturen in Congo en omstreken beleefd heeft.

Arne Saeyes

Het Swahili is een Afrikaanse taal die door zestig à tachtig miljoen mensen gesproken wordt. De taal telt dus meer sprekers dan het Italiaans, het Grieks of het Nederlands. Mensen die Swahili spreken, tref je vooral aan in Oost-Afrikaanse landen zoals Kenia, Tanzania en Oeganda, maar ook in oostelijk Congo. In onze contreien wordt het Swahili vaak beschouwd als een onbegrijpelijke exotische taal. Toch kennen de meesten onder ons zonder het te weten al enkele woorden Swahili. Het woord *safari* bijvoorbeeld. Dat is authentiek Swahili voor *reis*. Ook via een tekenfilm zoals *The Lion King* leerde de wereld een aardig mondje Swahili: 'Hakuna Matata!'. Letterlijk betekent dit 'Er zijn geen problemen!'. Verder heet het leeuwje in de Disneyfilm toepasselijk *Simba*, wat nog eens Swahili is voor *leeuw*.

Studenten die zich echt verdiepen in Afrikaanse talen lezen op dit moment waarschijnlijk eerder de *Schamper* dan de *Veto*. Aan de UGent worden immers meer Afrikaanse talen gedoceerd dan aan de K.U.Leuven. Hoewel Gent merkwaardige Congolese talen zoals Lingala en Cilubà aanbiedt, werd het Swahili er vorig jaar niet gedoceerd. Voor hun wekelijkse portie Swahili, spoorden Gentse studenten elke woensdags een slordige tachtig kilometer naar Leuven. Meer dan een handjevol mensen die de taal beheersen, zijn er immers niet in België. Met docent George Mertens bezitten we hier in Leuven dus een unieke bron van kennis.

BORSTEN

Een les van George Mertens is steeds een belevens. Naast grammatica en woordenschat geeft hij in zijn lessen veel informatie over de culturen waarin het Swahili gesproken wordt. Elke week vertaalt hij artikels uit Oost-Afrikaanse magazines. Niet zelden zijn dat pittige faits divers uit de Afrikaanse sensatiepers. Zo toonde hij deze week de voorpagina van een Tanzaniaans roddelblad waarop een kussend koppel met een zwart balkje gecensureerd werd. "Schijnheilig!" verklaarde hij. "Binnenin staat het vol vuile praat!" Tussendoor leerden we het woord voor *borsten* in het Swahili. Als kers op de taart legde hij ons de herkomst van het woord *hoeri* uit. Daar

hoorde een discussie bij over het aantal heimse maagden waarmee overleden islamitische martelaars genoeg kunnen nemen.

George herhaalde regelmatig dat het Swahili eigenlijk een heel gemakkelijke taal is. Hoewel we dat durven te betwijfelen, is het alleszins wel één van de weinige Afrikaanse talen die een westerling binnen relatief korte tijd onder de knie kan krijgen. Vele Afrikaanse talen bevatten immers klanken die wij nauwelijks kunnen uitspreken. Zo zijn er bijvoorbeeld tonale talen waarbij eenzelfde klank met een andere intonatie iets totaal anders betekent. In het Swahili is dit niet het geval. Verder worden Afrikaanse talen ook zelden ter schrift gesteld. Het Swahili werd wel opgeschreven. Oorspronkelijk in Arabische tekens weliswaar. Gelukkig voor ons hebben Duitse en Britse missionarissen de taal overgeheveld naar het ons vertrouwde Latijnse alfabet. Zo kunnen wij nu ranzige blaadjes uit de Afrikaanse roddelpers lezen.

KOEN WAUTERS

Naast Afrikaanse krantenartikels, brengt de docent soms ook gewoon een Oost-Afrikaanse vriend mee naar de les. Die persoon begint dan honderduit te vertellen in het Swahili. Uiteindelijk blijkt enkel George te begrijpen wat die mens zegt. Toch is het leuk om eens te horen hoe dat Swahili klinkt uit de mond van een *native speaker*. George hecht er

veel belang aan om zijn leerlingen op een zo levendig mogelijke manier kennis te laten maken met de taal. Daarom fleurt hij zijn drie uur durende les elke week op met een vlegugje Oost-Afrikaanse muziek. Deze week kregen we de Swahiliklassieker *Malaika* te horen. Tot onze grote verbazing werd het lied niet door Afrikanen gezongen, maar door een veertigtal Vlaamse zangers die aan een benefiet deelnamen! Zo hoorden we warempel Koen Wauters een paar regels in het Swahili zingen. Voor wie echter authentieke Swahiliedjes wil horen, geeft George alvast het volgende internetadres mee: www.darhotwire.com/dar/BongoXplosion. Daar kan je de nieuwste hits uit Tanzania en Kenia downloaden. Om je Swahili bij te schaven uiteraard. Het is eens iets anders dan Toledo.

Steekkaart Kiswahili

Prof: George Mertens
Wie: Ontwikkelingswerkers, Afrikareizigers, studenten Sociale & Culturele Antropologie
Waar: AD 01.122
Wanneer: Woensdag van 18u tot 21u
Pauze: Van 20u tot 20u15

NIEUWE LEEGSTANDSWET: KRAKEN IN NEDERLAND ONDER VUUR

Kotentekort bedreigt Nederlandse studenten

Sommige eerstejaars die in Leuven een kamer komen zoeken, nemen de eerste die ze tegenkomen. Anderen lopen eindeloos rond, tot ze de kamer van hun dromen gevonden hebben. Maar het komt maar zelden voor dat je geen kamer naar je zin vindt. Niet zo in Nederland, waar een schaarste op de kotenmarkt heerst. Vele studenten nemen dan maar hun toevlucht tot een kraakpand.

Nele Van Doninck

In Nederland wordt het kraken van panden gedoogd. Wanneer een gebouw meer dan een jaar leegstaat, mag het gekraakt worden. De eigenaar kan de krakers dan ook niet meer zomaar uit het gebouw zetten. Hij moet eerst een nieuwe bestemming voor het gebouw kunnen aantonen. Dan pas moeten de krakers vertrekken. Dat is zo vastgelegd in de

zogenaamde 'Leegstandswet' uit 1987. Vele studenten maken op dit moment gebruik van deze mogelijkheid tot het kraken van panden, omdat het in sommige Nederlandse studentensteden moeilijk is een (betaalbaar) kot te vinden. Vaak zijn er erg lange wachtlijsten, vaak langer dan de studieduur zelf. Koten zijn ook ontzettend duur of je moet goede referenties kunnen voorleggen voor je ergens mag huren. Kraken kan dan een — tijdelijke — oplossing zijn.

Toch lijkt er nu een einde te komen aan dit gedoogbeleid. In de zomer kondigden ministers Donner van Justitie en Dekker van Huisvesting al aan dat ze de mogelijkheden onderzochten om het kraken tegen te gaan. Nu is er een wetsvoorstel ingediend door minister Dekker. In de Tweede Kamer is men het alvast niet met elkaar eens. Voorstanders van de wet denken de criminaliteit terug te dringen door het kraken tegen te gaan. Tegenstanders daarentegen vinden dat juist kraken de criminaliteit tegengaat door de sociale functie

die de krakers uitoefenen. Het is trouwens niet de eerste keer dat de politiek het kraken probeert te verbieden. In 2003 en 2004 ondernamen het Christen Democratisch Appèl (CDA) en de Lijst Pim Fortuyn (LPF) ook al pogingen, maar die haalden het toen niet. Nu ziet het er naar uit dat er wel een nipte meerderheid in de Tweede Kamer voor de wet zal stemmen.

Dat is een lelijke streep door de rekening van vele studenten, waarvan verwacht wordt dat ze het nu nog moeilijker zullen krijgen op de kotenmarkt. Ook omdat de anti-kraakbeweging (zie kader) zal lijden onder het voorstel, zegt woordvoerder René van Genugten van de Woonbond. "Als er een kraakverbod komt, wordt de prikkel om leegstaande panden tijdelijk door anti-kraakwachten te laten bewonen nog kleiner. In steden als Amsterdam is nu al een structureel tekort van drie- tot vierduizend kamers voor jongeren en studenten. Dat wordt bij een kraakverbod alleen maar erger."

Blokken in een zeecontainer

Hoe het kotleven in Nederland voor de studenten aanvoelt, is maar op één manier te achterhalen, namelijk door hen zelf aan het woord te laten. Maarten Lightband is voor zijn studies van Keerbergen naar Maastricht getrokken en heeft daar, verbazend genoeg, vrij snel een kamer weten te bemachtigen. Al gauw werd het voor hem immers duidelijk dat dit in Nederland absoluut geen evidentie is.

Kristien Geurts

Veto: Ben je makkelijk aan een kot geraakt?

Maarten Lightband: «Het was voor mij niet echt moeilijk om een kot te vinden in Maastricht. Ik ben eigenlijk maar naar twee koten gaan kijken. Bij het tweede heb ik al besloten dat dit de kamer was die ik wou. Het is nu wel zo dat je in Maastricht met een speciale situatie zit: de grens tussen België en Nederland loopt daar echt door. En omdat mijn kot nog net in België lag, was het goedkoper en groter dan de meeste koten in Maastricht zelf.»

Veto: Heb je in Nederland veel mensen ontmoet voor wie het niet zo eenvoudig was?

Maarten: «Ik ken zeker mensen voor wie het heel wat moeilijker was. Vooral voor degenen die wat later waren begonnen met een kamer te zoeken. Ook voor uitwisselingsstudenten die pas in het tweede semester kwamen, was het niet evident om in januari nog ergens terecht te kunnen. Ik weet bijvoorbeeld dat er een student uit Hamburg was bij wie het acht maanden heeft geduurd om een kamer te vinden.»

SCHANDALIG

Veto: Is het tekort aan koten in Nederland dan inderdaad zo opvallend?

Maarten: «Er is zeker een tekort en dat valt vooral op in vergelijking met België. In Maastricht viel dit wel minder op dan in andere Nederlandse steden, omdat de stad dus een groot stuk van de grens met België deelt. En aan de Belgische kant van de grens staat het vol met koten die groter en goedkoper zijn dan eender waar in Maastricht. Maar er is wel degelijk een tekort. Hoe verder je naar het Nederlandse binnenland gaat, hoe ongelofelijker de verhalen worden. Zo moesten sommige studenten in Amsterdam zeecontainers gebruiken om in te wonen. De prijzen liggen daar echt veel hoger dan in België. Ik heb eens een kamer gezien van acht vierkante meter waar men bijna 350 euro per maand voor vroeg en dan nog zonder al de extra kosten. Zoiets is echt schandalig.»

KRAAKPAND

Veto: Waren er in Maastricht veel mensen die in kraakpanden woonden?

Maarten: «Toch wel een aantal, denk ik. Ik heb zelf iemand gekend die in een kraakpand in Maastricht woonde. Dit was wel een legaal kraakpand. Eigenlijk vond ik het zelf een heel goed idee. De jongen die ik kende had gratis een appartement van drie verdiepingen in het midden van het centrum. Dat leek me helemaal geen slechte deal.»

Veto: Vind je dat er in het algemeen een groot verschil is tussen het kotleven in Nederland en dat in België?

Maarten: «Dat hangt ervan af waar je naar kijkt, denk ik, maar er zijn wel wat verschillen tussen het Belgische kotleven en het Nederlandse. Op kot zitten in Maastricht gaf toch een heel ander gevoel dan in België. Zo zijn er vooral veel culturele verschillen en er zijn bijvoorbeeld ook veel meer aula's dan hier. Een opvallend verschil is dat de meeste mensen in Nederland proberen om samen iets te huren. Zo zullen zij bijvoorbeeld vaak een groot huis of een appartement delen, terwijl hier meer mensen echt alleen wonen op een kot. Door het tekort aan koten moeten ze nemen wat, en waar, er te nemen valt. Hierdoor zijn de koten daar veel meer verspreid over de stad.»

LSVb in tegenaanval:

“Er wordt volop gelobbyd”

De Nederlandse Landelijke Studentenvakbond (LSVb) is hoegenaamd niet te spreken over het beleid dat minister van Huisvesting Dekker voert. De afzwakking van de Leegstandswet is, volgens LSVb, een regelrechte ramp voor de studentenhuisvesting en heeft ook verregaande maatschappelijke repercussies.

Tom Van Breussegem

De Nederlandse minister van Huisvesting Dekker heeft zich tijdens zijn ambtsperiode ontpopt tot de nagel aan de doods-kist van de LSVb. De ene student- of huurderonvriendelijke maatregel volgt de andere op. De LSVb vertegenwoordigt sinds 1983 de rechten van de Nederlandse student en kijkt met argusogen naar wat er in Den Haag bekookstofd wordt. LSVb voorzitter Jonathan Mijs licht het heikel kraakpunt toe.

Veto: Waarom ligt die wet de LSVb zo nauw aan het hart?

Jonathan Mijs: «Het was zo dat er toen die wet gestemd is, heel wat gespeculeerd werd met immobiliën. In combinatie met de grote woningnood die toen heerste, was er duidelijk behoefte aan een maatregel die hier verlichting kon brengen. De Leegstandswet laat toe om woningen die langer dan een jaar leegstaan, te kraken. Op die manier slaat men twee vliegen in één klap. Niet alleen wordt speculatie de kop ingedrukt, ook de druk op de kotenmarkt wordt verminderd.»

FLATER

Veto: Maar nu wordt die wet afgezwakt.

Mijs: «De wet is ondertussen afgezwakt, maar we zijn nog steeds actief aan het lobbyen om terug onze minimale eisen door te drukken. De wijziging van de wet kwam eerder in de Kamer aan bod, maar werd toen per vergissing weggestemd. Door een verkeerde interpretatie van het voorstel stemde de fractie toen tégen de wetswijziging. Een regelrechte politieke flater, maar wel een die in ons kraam paste. Nu proberen we vooralsnog Dekker en Donner van ons standpunt te overtuigen.»

Veto: Wat was de motivatie van die ministers om die wet te lijf te gaan?

Mijs: «Ik meen dat het vooral de negatieve beeldvorming is die het kraken parten speelt.

Het aftappen van elektriciteit en water, de rellen die bij sommige uitdrijvingen gepaard ging, om er maar een paar te noemen. Maar het gaat hier slechts om een deel van de werkelijkheid, waardoor heel het principe van kraken in een slecht daglicht wordt gesteld.»

Veto: Hoeveel studenten maken gebruik van deze wet?

Mijs: «Als je de antikraakbeweging ook in beschouwing neemt, dan hebben we het al snel over enkele duizenden studenten die er bij betrokken zijn.»

Kraak versus antikraak

Er zijn twee goedkope manieren om in Nederland aan een woning te raken. Je kan een leegstaande woning kraken of juist antikraak gaan wonen.

Bij **kraken** trek je, zonder toestemming van de eigenaar, in een leegstaande woning. Onder bepaalde voorwaarden is dat toegelaten, maar er is ook een keerzijde: van rechten of zekerheden voor krakers is er geen sprake. Ze kunnen er op elk moment worden uitgegooid en riskeren bovendien dat bij een uitdrijving hun inboedel of persoonlijke bezittingen in beslag worden genomen.

De **antikraak** beweging gaat juist in tegen de manier waarop krakers te werk gaan. Ze gooien het op een akkoordje met de huisbaas en trekken met toestemming van de eigenaar in het pand. Op die manier hoeden de eigenaars zich voor krakers, die vaak minder voorzichtig met het eigendom omspringen. Net zoals krakers hebben de antikrakers geen expliciete rechten. Maar doordat ze in een goede verstandhouding met de eigenaar leven, kunnen ze vaak op diens goede wil rekenen. Heel wat studenten gaan op deze manier tewerk en slagen er op die manier in om voor een prijke een ruime studentenkamer te bemachtigen.

(foto archief)

THÉ LAU STELT IN DE DAKGOOT VOOR

“Schrijven alsof het gedictreed wordt”

De aanleiding voor het nieuwe boek *In de dakgoot* van Thé Lau is hoogst merkwaardig. Na een optreden op Marktrock besloot hij naar één van zijn muzikanten te gaan die enkele kamers verder logeerde in het hotel. Niet via de gang, maar via de dakgoot. Dit was voldoende om er later een verhaal rond te verzinnen. Wat de overpeinzingen en angsten waren tijdens de rit, is nu in boekvorm gegoten. De boekpresentatie vond, niet toevallig, plaats in de Holiday Inn, locatie van het avontuur.

Maarten Goethals

Thé Lau is inmiddels 54 jaar oud, maar heeft nog niet afgedaan, integendeel. Ongeveer gelijktijdig met het boek, werd ook zijn nieuwste cd gelanceerd. *Tempel der liefde* werd heel enthousiast in de nationale pers onthaald. Thé Lau zelf blijft er rustig bij, maar zegt wel ‘even te zijn geschrokken’ toen hij op één lijn, weliswaar als Nederlands equivalent, geplaatst werd met iconen als Bob Dylan en Neil Young. Over het boek *In de dakgoot* beweert de auteur, op zijn beurt, dat het licht en optimistisch is. En is Thé Lau tevreden over beide resultaten? “Ach, je leest of hoort altijd dingen nadien waarvan je denkt ‘waarom heb ik dat nu niet gezien of gehoord terwijl ik bezig was’. Maar dat hoort er nu eenmaal bij.”

TAALGEBRUIK

Veto: Is het boek een afgesloten deel in uw leven. Of omgekeerd: juist een nieuw begin?

Thé Lau: (twijfelt) «Ja, ik ben in de fase waar ik al weer loop te denken aan volgende projecten. Het is wel zo dat ik twee jaar onafgebroken bezig ben geweest met de cd en het boek en dan tuimel je, onvermijdelijk, een beetje in een gat als alles klaar is, vooral als je beide fysiek in handen hebt. Je beseft: ‘nu is het echt afgelopen en er kan niets meer aan veranderd worden; het is wat het is’. Het gat uit zich echter niet in een postcreatieve depressie, maar het is ook niet zo dat ik nadien nog overloop van ideeën. Het is immers allemaal samengeperst in één project.»

Veto: Viel het schrijfproces te vergelijken met vorige keren?

Thé Lau: «Het schrijfwerk zelf verschilde niet zoveel, maar de ervaring stapelt zich wel op. Ik heb al meer een idee over wat me gemakkelijker afgaat en wat niet. Dialogen komen er in één keer uit en moeten eigenlijk nooit veranderd worden. Dingen waarmee ik wél moeite heb, zijn beschrijvingen van gebeurtenissen en acties. In het boek komt bijvoorbeeld een auto-ongeluk voor en daarbij de passende thrillereffecten schrijven, is moeilijk.»

Veto: Kan u in de act van het schrijven opgaan?

Thé Lau: «Ja, dan schrijft het stuk zichzelf. Dat gebeurt bijvoorbeeld bij beschouwende stukken. Het is dan alsof je gedictreed wordt. Als dat gebeurt, dan weet je: ‘dit gaat goed’. Het is vaak ook zo dat schrijven eigenlijk de kunst is om manieren te vinden om iets duidelijk te maken zonder dat je het echt uitlegt. Een voorbeeld daarvan is dat er na de oorlog een frictie bestond tussen oost en west. Het was Churchill die opeens bezig was over *the iron curtain* en dan werd die spanning in één klap zichtbaar én nog meer voelbaar; de mensen realiseerden het zich.»

Veto: Uw eerste boek werd omschreven als ‘geheimzinnig’ en ‘tastend’, het tweede als ‘sober’. Hoe is de stijl nu?

Thé Lau: «Dit boek is sowieso lichter van toon. Maar de schrijfstijl op zich is eigenlijk niet zoveel veranderd. Tijdens *De sterren van de hemel* moest ik nog onderzoeken of ik lange of korte zinnen zou schrijven of misschien wel beide, dus afwisselend. Maar ik heb het gevoel dat elke mens geboren wordt met een bepaald taalgebruik. Die moet je je eigen maken en het is ook in die stijl dat men zou moe-

“Cynisme is te gemakkelijk”

(foto Pieter Baert)

ten schrijven. Ik probeer niet te schrijven volgens een bepaald literaire norm of methode. Met *Hemelrijk* heb ik in Vlaanderen eens meegedaan aan Literaire lente en daar merkte ik dat er schrijvers zijn die zich daar wel mee bezig houden. Wat als gevolg kan hebben dat velen in de rats zitten omdat hun stijl niet meer in trek is.»

BRUSSELMANS

Veto: In Vlaanderen heb je de lijn Walschap-Claus-Lanoye. Ziet u zichzelf als erfgenaam?

Thé Lau: «Niet echt. Het proces dat je beschrijft heeft te maken met een proces van afzetten tegen. En ik ben daar helemaal niet mee bezig. Nee, ik probeer eigenlijk te schrijven met in het achterhoofd dat het geschrevene iets moet zijn dat ik zelf graag zou lezen.»

Veto: Door wie bent u dan geïnspireerd?

Thé Lau: «Steinbeck! Maar hij wordt nauwelijks nog gelezen, hoewel zijn boeken schitterend zijn. In de tijd dat ik nog in het Engels schreef, vond ik dat ik de taal moest beheersen. Hoe? Door het lezen van Engelse en Amerikaanse auteurs. Dat idee kan ik niemand aanraden, zeker niet voor wat betreft het zelf schrijven van teksten. Hemingway is bijvoorbeeld op een bepaalde manier een geweldige schrijver, maar moet je niet te veel lezen. Eén van mijn favorieten, wat betreft literatuur, is *Heart of Darkness* van Joseph Conrad; niet echt een boek, maar eerder een novelle. En dan, Nederlandstalig gezien, *Het verdriet van België* van Hugo Claus en *Exdrummer* van Herman Brusselmans. Daar heb ik enorm van gegoten. Wat er zo mooi aan is, is de indruk die men krijgt tijdens het lezen;

dat het geschreven is alsof het niets is. Dat is eigenlijk een manier van schrijven die tamelijk verwant is met de pop- en de rockmuziek. Je moet deze muziek laten klinken alsof het eventjes uit de losse pols is geschud, alsof een namiddag repeteren genoeg zou zijn. Maar in feite is het een heleboel meer werk. Het laatste, Vlaamse boek dat ik gelezen heb, was van een heel jonge auteur: *Slaap* van Annelies Verbeke. Daardoor was ik eigenlijk heel geïmponeerd.»

Veto: Vereist het schrijven en componeren in Nederlands telkens een ander gebruik van de taal?

Thé Lau: «Het is natuurlijk dezelfde bron, maar ik heb gemerkt dat het onmogelijk is om tegelijkertijd aan songteksten te werken en proza te schrijven.»

“Schrijven maakt duidelijk zonder uit te leggen”

Veto: En wat is dan de relatie tussen beide? Is literatuur niet meer beklievend en muziek meer evocerend?

Thé Lau: «Muziek, als het erop aankomt, kan ook wel beklievend zijn. Maar ze moeten, volgens mij, in relatie staan, in die zin dat ook literatuur muzikaal moet zijn. Ik kan sowieso niet tegen proza waar geen ritme inzit. Ook op de klanken in zinnen let ik. Teksten moeten bepaalde melodische en ritmische kwaliteiten bezitten. Er wordt bijvoorbeeld in de journalistiek door een heleboel verschillende

mensen geschreven. En er zijn er een paar bij waar ik de artikels niet eens van lees, niet eens aan begin, wetende dat als ik bij zin drie ben, ik terug moet gaan naar de eerste omdat ik al vergeten ben wat reeds gezegd is, omdat het zo ontzettend a-muzikaal geschreven is en dat het niet tot je doordringt.»

ETHERFREQUENTIE

Veto: Yasmine heeft het boek voorgesteld. Een goede vriendin van u?

Thé Lau: «Ik heb een paar gastoptredens bij haar gedaan in het kader van haar programma van Leonard Cohen. Zij heeft dan een serie gastoptredens bij mij gedaan in Nederland, want momenteel is het niet zo evident dat Vlaamse zangers en zangeressen er voet aan de grond krijgen. Ik vond dat haar project geïntroduceerd moest worden, want het is echt een hele mooie plaat. En ze heeft dan uiteindelijk ook een platencontract gekregen in Nederland. Je moet weten dat bijna niemand dat nog krijgt tegenwoordig.»

Veto: Hoe valt dat te verklaren? Onze rockbands, zoals Millionaire, maken wél furore in Engeland en de Verenigde Staten?

Thé Lau: «Daar is wel een verklaring voor, dat heeft te maken met de radio. In Nederland bestaat er niet zoiets als Studio Brussel. Dus als iemand er *dEUS* zou opleggen, zou hij er geen poot aan de grond krijgen. Er is wel een soortgelijk station, maar het heeft geen etherfrequentie gekregen, je kan het alleen maar via de kabel beluisteren. Bovendien heb ik het idee dat de meeste mensen alleen maar de radio opzetten als ze in de auto zitten of op pad zijn.»

EROTIEK

Veto: Over het boek zelf. Het personage wil naar kamer 406, waar de celliste overnacht om de liefde te bedrijven.

Thé Lau: «Ja, die ondertoon is er wel, maar het wordt niet expliciet gezegd.»

Veto: Hoe belangrijk zijn liefde en erotiek voor u?

Thé Lau: «Het boek en het verhaal gaan niet over liefde. Maar erotiek is natuurlijk wel belangrijk en tevens een bron van veel problemen (*lacht*). Ik heb eens een boek gelezen van een Nederlandse schrijver en dat was bijzonder aangrijpend. In het begin klaagt het hoofdpersonage bij de dokter dat hij monofoob is; een man die voortdurend met andere vrouwen naar bed moet. Zo'n dingen ken ik toch niet, gelukkig of helaas, dat weet ik niet.»

Veto: Herkent u zich in de passage die u voorlas, waar de barman z'n eigen muzikaal werk onderuithaalt, maar eenmaal hij speelt, opgaat in de klanken en eigenlijk iets prachtig aflevert?

Thé Lau: «Dat is een mooie vergelijking, er zit iets in. Ik had het zelf niet zo bekeken, want aanvankelijk zat het slot, dat van het erin opgaan, er niet aan vast. Toen ik het ergens voorlas, dacht ik nadien ‘dit is echt zó negatief’. Er moest wel een happy end aan geschreven worden of het was voor niemand meer leuk. Welja, de meeste mensen moesten wel lachen om hoe het personage de maaltijd afkraakte en om zijn cynische blik op eigen werkzaamheden. Maar er zijn eigenlijk zoveel verschillende invalshoeken om een zaak te bekijken. Als songschrijver tracht ik altijd tot de kern van de zaak te komen, vanuit een soort overtuiging dat als je dit weet te bereiken, je een soort communicatie hebt bereikt. Aan de andere kant is het wel zo dat als je songs schrijft in een zeer zwartgallige stemming, je ook een zwartgallige kijk krijgt. Maar ik probeer dergelijke songs dan altijd een beetje op te poetsen, zodat het uiteindelijk ook wel positief is. Ik denk dat ik bekend sta als melancholisch, maar ik zou niet graag overkomen als cynisch. Dat is te gemakkelijk.»

Anti-seksismecampagne: een strijd is nodig!

Mercator omniumverzekering: "Omdat uw vrouw ook met de auto rijdt." Naakte of bijna naakte vrouwen om auto's te promoten, foto's van naakte of half-naakte meisjes op affiches om TD's aan te kondigen. Als je hier tegen reageert, ben je preuts en seksueel gefrustreerd.

Gelijkheid tussen vrouwen en mannen

Onze Westerse maatschappij claimt dat er gelijkheid is tussen vrouwen en mannen, maar is dit wel zo? Vrouwen worden zelfs op de dag van vandaag gezien als koopwaar, als lustobjecten: de seksindustrie heeft hogere winsten dan de wapenhandel. De mondiale schoonheidsindustrie, inclusief make-up, plastische chirurgie, dieetproducten, enz. wordt geschat op een totale waarde van 160 miljard dollar per jaar. Door deze industrie krijg je situaties waarbij slechts één procent van de jonge vrouwen zich volledig gelukkig voelt met haar lichaam, 54% van de 10 tot 14-jarigen bezorgt (*sic*) is over te dik zijn en meisjes van amper zeven jaar reeds diëten. Uit een onderzoek, uitgevoerd in 2001, blijkt dat slankheid gelijkgesteld wordt aan aantrekkelijkheid bij mannen, sexy zijn en carrière kunnen maken. Tweederde van de vrouwen zouden plastische chirurgie overwegen om hun zelfbeeld te verbeteren.

In het Westen wordt gesteld dat als je het niet maakt, dat het je eigen schuld is, en dat men dan zichzelf maar moet veranderen. Maar langs de andere kant ziet men dat vrouwen maar 73% verdienen van wat mannen verdienen voor hetzelfde werk, vrouwen worden meer ingezet in flexibele en onzekere jobs en deze weerspiegelen dan meestal de traditionele rol die vrouwen vervullen zoals poetsvrouw, opvoedster.

Toch zien we dat er een aantal sociale voorzieningen zijn, zoals kinderopvang, maar dit wordt dan weer onmogelijk gemaakt door de toenemende flexibilisering waardoor vrouwen op de meest onmogelijke uren werken, zodat er geen opvang mogelijk is. De opvang wordt alsmaar duurder, waardoor veel

vrouwen ervoor kiezen om thuis te blijven bij de kinderen. Ook de recente maatregelen, in de vorm van het Generatiepact, vergroten de kloof tussen man en vrouw. Vele vrouwen gaan niet meer in staat zijn om voor hun vijftienvestig op pensioen te gaan, vermits zij meestal een onderbroken carrière hebben. Daardoor komen ze niet aan voldoende jaren om op brugpensioen te gaan. Dat terwijl hun werkjaren, in combinatie met de zorg voor de kinderen en het huishouden (taken die nog steeds voor 80% op hun nek terecht komen), ervoor zorgen dat ze evenveel aan rust toe zijn als andere mensen. De druk op vrouwen wordt steeds groter: ze moeten carrière maken, supermoeders zijn en ze moeten er goed blijven uitzien.

Seks verkoopt nu eenmaal, wat is daar verkeerd aan?

De reden waarom wij met ALS tegen het gebruik van softpornografische beelden zijn, is dat het vrouwen reduceert tot lustobjecten en allesbehalve aantoont dat mannen en vrouwen gelijk zijn in de huidige maatschappij.

In de jaren zeventig was de slogan van de vrouwenbeweging: 'Persoonlijk is politiek', waarmee naar voren kwam dat de problemen waar vrouwen mee geconfronteerd worden geen individuele problemen zijn, maar maatschappelijke. Nu zitten we in een postfeministische periode, waarmee bedoeld wordt dat de vrouwenbeweging zelf zegt dat er gelijkheid tussen vrouwen en mannen bestaat en dat als een vrouw nu nog problemen heeft, dat haar eigen schuld is en dat ze zichzelf maar moet veranderen. Er wordt naar individuele oplossingen gezocht, in plaats van collectieve.

De reden waarom er nu naar individuele oplossingen gestreefd wordt, is dat er in de jaren negentig een gebrek aan alternatief was. Na de val van de Muur was bewezen dat het kapitalisme het enige werkbare systeem was en dat het Stalinisme gefaald had. Daarop maakten de vakbonden een ruk naar

rechts, omdat ze concludeerden dat collectieve oplossingen niet de juiste waren. Tijdens het Stalinisme hebben de arbeiders in West-Europa een aantal sociale voorzieningen afgedwongen. De burgerij had deze toegelaten uit schrik dat de arbeiders anders misschien meer zouden voelen voor het Stalinistische systeem en totaal in opstand zouden komen tegen hun patroons. Nu dit systeem is weggefallen, is er geen tegengewicht meer voor de kapitalistische propaganda en kan het kapitalisme alles tot een product herleiden.

Anti-seksismecampagne

Het is duidelijk dat er geen gelijkheid bestaat tussen vrouwen en mannen en dat we niet op de traditionele partijen moeten rekenen om daar iets aan te doen: kijk maar naar Freya Van den Bossche, die haar benen op haar verkiezingsaffiche zet.

Toch is er wel degelijk een strijd nodig: niet om met de vinger te wijzen maar om aan te tonen dat seksisme, net zoals racisme, de arbeidersklasse verdeelt. Seksisme verdeelt mannen en vrouwen en dit verzwakt hun kracht om gezamenlijk te strijden voor hun gemeenschappelijke belangen. Seksisme is geen

oorzaak van vrouwenonderdrukking maar een product ervan. Het is het product van een systeem dat gebaseerd is op ongelijkheid. Om een einde te maken aan deze onderdrukking, zal een reorganisatie van de maatschappij nodig zijn zoals gemeenschappelijke keukens, gratis kinderopvang, degelijke lonen zodat vrouwen ontlast worden van hun dubbele taak: het huishouden doen en gaan werken en zich niet moeten prostitueren om aan geld te geraken.

Dit kan men niet realiseren onder het kapitalisme dat alleen maar belang hecht aan de winsten van de grote bedrijven. Alleen een socialistische maatschappij zal aan de noden van de gewone bevolking voldoen.

Met de Actief Linkse Studenten doen we concreet een campagne tegen het gebruik van foto's van meisjes om fuiven aan te kondigen, om aan te klagen dat vrouwen nog altijd worden gezien als lustobjecten en gebruikt worden omdat het nu eenmaal verkoopt. Strijd samen met ons tegen seksisme om een einde te maken aan ongelijkheid en onderdrukking!

Sven De Deken, ALS Leuven

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

PROFESSIONELE BACHELOR OPLEIDINGEN

- Bedrijfsmanagement • Biomedische laboratoriumtechnologie • Chemie
- Office management • Onderwijs, Kleuteronderwijs • Onderwijs, Lager onderwijs
- Onderwijs, Secundair onderwijs • Sociaal werk • Toegepaste informatica
- Verpleegkunde • Voedings- en dieetkunde • Vroedkunde

INFODAG

woensdag 15 maart 2006

van 14 uur tot 16.30 uur

www.khleuven.be

016 39 86 60 - info@khleuven.be

KHLEUVEN Voel de vonk

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

HET BOOMPJE (3): PROFESSOR
MERCKX“Nu moet je even zwijgen,
want dit wil ik
goed beluisteren”

Dat het universitair personeel naast hun academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: “Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?” Deze week gingen we langs bij professor Roel Merckx, departementsvoorzitter van het Departement Landbeheer en — economie en afdelingshoofd van de Afdeling Bodem- en waterbeheer.

Robin Broos

Roel Merckx: «Ik ben nogal van het dweperige type als het op boeken en muziek aankomt. Ik zweer bij Bruce Chatwin als schrijver en dat is makkelijk, want die heeft niet zoveel boeken geschreven. Die man slaagt er vanaf de eerste alinea in een sfeer te scheppen die me ertoe aanzet om ieder boek in één ruk uit te lezen. Dat heeft te maken met het feit dat ik vooral in Afrika actief ben en deze auteur indrukken beschrijft van dezelfde regio's. Dat scheidt een band.»

«In *What am I Doing Here?* pluist Chatwin aspecten van reisindrukken uit, in

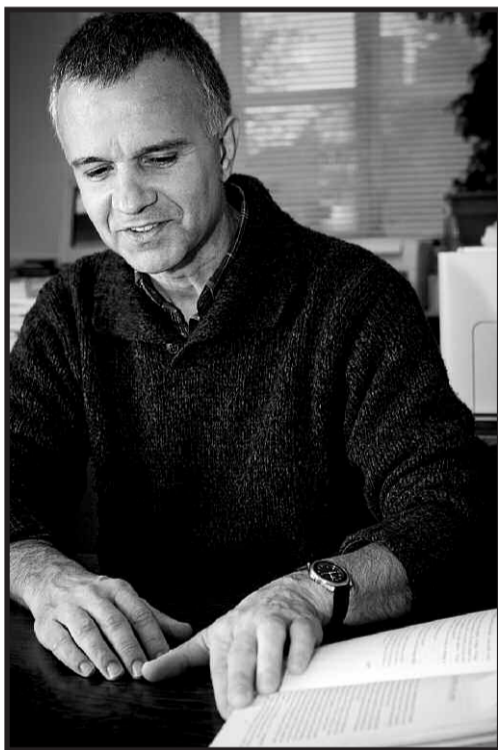
verschillende kortverhalen. Het is een vraag die ik me ook wel eens stel als ik in Afrika zit. Zeker wanneer je vluchten geannuleerd zijn en je heel de nacht op de luchthaven te verkommeren zit. Of je zit met je broek op je knieën en je weet wel (*lacht*).»

«Bruce Chatwin is uiteindelijk gestorven aan aids, wat begin jaren 80 nog niet duidelijk geïdentificeerd kon worden. Hij dacht eerst dat hij een zeldzame schimmel had in zijn beenmerg. Ik herinner me een kortverhaal waar hij op zijn ziekbed ligt en een bandje krijgt opgestuurd wat hij eens zou moeten beluisteren. Het was muziek van de componist Kevin Volans. Wanneer Chatwin het beluistert, beseft hij dat het sterk de geluiden van de natuur van Afrika weergeeft. Na dat te lezen ben ik meteen op zoek gegaan naar de cd's.»

CONSERVATIEF

«Ik luister naar zowat alle soorten muziek, maar zoals met boeken, heb ik ook mijn favoriet. Als ik alleen van één muzikant de platen mag overhouden, zal ik altijd teruggrijpen naar Richard Thompson, één van de oprichters van Fairport Convention wat in de jaren 60 de eerste elektrische folkgroep was en het genre uit het conservatieve, saaie nest heeft gehaald. Ik heb al zijn platen; sommigen zelfs in veelvoud. Ook bootlegs die variëren van schitterende tot *lousy* kwaliteit. Het gaat dan ook om een uitstekende songschrijver en — in mijn ogen — de beste gitarist aller tijden. Sommige mensen vinden dat afschuwelijke muziek, omdat de man geen mooie stem heeft, al gaat het om de combinatie van tekst, sfeer en gitaarspel. Hij zoekt ook vaak de donkere kant van de maatschappij op om in zijn teksten te verwerken. Het gekke is dat ik dat dwepen deel met een Engelse collega uit hetzelfde vakgebied in Wageningen. We waren samen op een congres in de Verenigde Staten en ik hoorde een nummer van Thompson. Ik zei “nu moet je even zwijgen, want dit wil ik goed beluisteren” waarop hij verbaasd keek en vroeg: “Ken jij dat?” (*lacht*)»

What am I Doing Here? van Bruce Chatwin is uitgegeven bij Picador. ISBN 033031310X. Info over Richard Thompson op www.richardthompson-music.com

(foto Jelle Goossens)

BEELD

KULTURAMA

Foto's: Bo Devroye

Kort Cultuur

Filmcyclus Frères Dardenne

Student SPES, de jongerentak van de vzw SPiritualiteit in de Economie en Samenleving, heeft met *Au dos des images* een filmproject op poten gezet. Vanaf 2 maart kan je drie donderdagavonden lang gaan kijken naar een topfilm van de tweemaal met de Gouden Palm bekroonde gebroeders Dardenne. De films *La promesse*, *Rosetta* en *Le fils* zijn verfilmingen van verhalen waarin gekwetste jongeren centraal staan.

De opbrengst van het project gaat integraal naar een sociaal project. De voorstellingen hebben plaats in de voormalige Studio 1 in de Brabantsestraat. Woensdag 22 maart wordt de cyclus in stijl afgesloten met een gespreksavond in het bijzijn van Luc Dardenne, de helft van het regisseursduo. Dit is een unieke kans, want de Dardennes staan niet gekend voor hun publieke optredens. Deze avond gaat door in aula Zeger Van Hee in de Tiensestraat 41. Meer info op www.spes-forum.be

Gratis en legaal

Netlabels zijn een nieuwe vorm van muziek verspreiden. Artiesten bieden hun muziek gratis aan via online platenlabels en doen dus afstand van bepaalde auteursrechten. De vzw Movement of Unexpected Pleasure gaat vrijdag 3 maart voor de derde keer dit ondergrondse fenomeen iets bovengronds brengen en dit in het Musicafé in de Muntstraat. Fuijgewijs wordt muziek van netlabels op het publiek losgelaten. Inkom is — zoals de muziek — gratis, want tenslotte betekent gratis muziek ook géén dure SABAM-rekening. Meer info op www.netlabelism.net

Stevige vloer voor STUK-café

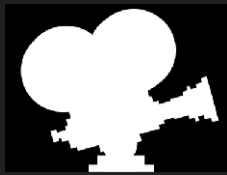
Het Fonds voor Culturele Infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap heeft 250.000 euro vrijgemaakt voor kunstencentrum STUK, die het op haar beurt wil spenderen aan een tiental ingrepen. Vier jaar geleden werd STUK geopend op hun huidige locatie in de Naamsestraat. Volgens Kurt Lannoye, zakelijk leider van STUK, zijn er destijds enkele renovaties uitgesteld.

Het verkregen budget wordt onder andere gebruikt voor de renovatie van de vloer in het STUK-café. "Op dit ogenblik zijn er beperkingen aan het café door een verouderde vloer. Zo kunnen we geen fuiven houden. Met een nieuwe vloer kunnen we voortaan tot 350 in plaats van 200 mensen slikken." Ook de vloer van de Labozaal is gedeeltelijk aan vernieuwing toe. De subsidies zullen tevens worden aangewend om de laad- en loskade te verbreden, de akoestiek van de ticketbalie te verbeteren en de sanitaire voorzieningen aan te passen. Tot slot gebeuren er enkele theatertechnische ingrepen.

Ik ben wie ik ben

Ik ben wie ik ben is een kunstproject dat je uitnodigt om na te denken over — uiteraard — 'wie' je bent en de invloed van de gemeenschap en van eigen keuzes op het 'zijn'. Mariska De Mey probeert met dit project een open correspondentie tot stand te brengen tussen studenten enerzijds en gedetineerden van Leuven Centraal anderzijds. Studenten kunnen teksten van gedetineerden vinden op www.leuven.be, de gedetineerden op hun beurt vinden de teksten van studenten op hun interne tv-infokanaal en in de gevangenisbibliotheek.

(rb)

Crónicas

De sneakpreview had deze week een Spaanse film in aanbieding van de hand van de vrij onbekende regisseur Sebastián Cordero. In deze suspense-triller van formaat reist een reporter (John Leguizamo) uit Miami naar Ecuador in een zoektocht naar een sensationele reportage over de kinderverkrachter en -moordenaar 'het monster van Babahoyo'. De ambitieuze journalist is vastbesloten om samen met zijn producer en cameraman een primeur mee naar huis te nemen en dan nog liefst de ware identiteit van de seriemoordenaar.

Ilse De Witte

De reporter Manolo trekt met zijn ploeg naar een klein dorpje in Ecuador, waar we terecht komen in een begrafenisstoet, waarin het hele dorp de kisten van enkele slachtoffertjes van 'het monster van Babahoyo' begeleidt. In het tumult raakt een kleine jongen terecht onder de wielen van de truck van bijbelverkoper Vinicio. De gemoederen laaien hoog op en vooral de vader van de kleine jongen reageert zijn woede af op Vinicio. Manolo spoort zijn cameraman aan om de beste beelden niet te missen en vooral dichterbij te gaan filmen. Het onbehaaglijke gevoel dat je wel eens bekruipt wanneer je een oorlogsfoto met verschrikkelijke tafereelen bekijkt, omdat je je afvraagt wat de fotograaf doet terwijl er voor zijn neus mensen

worden afgeslacht, wordt in deze scène tienmaal uitvergroot.

Gelukkig komt Manolo toch nog op tijd tussen om te voorkomen dat de bijbelverkoper bij de lynchpartij het leven laat. De beelden van Manolo die het leven van Vinicio redt gaan de wereld rond en zorgen ervoor dat de journalist overal als een held onthaald wordt. Als kijker blijf je wel enigszins met een wrange nasmaak zitten, wanneer kinderen hem herkennen als de held en handtekeningen komen vragen.

De cameraploeg brengt nog een afsluitend bezoek aan de gevangenis, waar zowel Vinicio als Don Lucho — de vader die zijn woede koelde op Vinicio — opgesloten zitten. Vinicio is ten einde raad; hij weet dat hij de gevangenis niet levend zal verlaten als zijn verblijf in de gevangenis verlengd zal worden. Hij smeekt Manolo een reportage te maken die hem zal vrijpleiten. De gehaide reporter is pas geïnteresseerd wanneer Vinicio informatie belooft over 'het monster van Babahoyo' en wanneer blijkt dat Vinicio verdacht veel weet over de moordenaar. Manolo wordt verblind door de mogelijke primeur die hem te wachten staat en de roem die hem daarbij te beurt zal vallen. De film roept vragen op over de ethiek van journalisten en hoever ze kunnen gaan om de concurrentie voor te blijven.

De Ecuadoriaanse Sebastián Cordero was al eerder verantwoordelijk voor de regie van *Ratas*, *Ratones*, *Ratores*, een film waarin het portret wordt geschetst van een armzalige dief aan de rand van de maatschappij in Ecuador. Ook in *Crónicas* toont Cordero zijn sociaal engagement. Al is het niet het hoofd-

thema van de film, de armoede en de onrechtvaardigheid waarmee de lagere klassen geconfronteerd worden komen eveneens aan bod. Bij de acteurs vinden we ook niet veel bekende namen terug, met uitzondering van John Leguizamo ofwel Thybalt in de film *Romeo + Juliet* herkennen we niemand. Het verhaal steunt grotendeels op de geloofwaardigheid van Vinicio, de bijbelverkoper werd op ondoorgroondelijke wijze neergezet door Damián Alcázar en houdt ons in spanning tot het einde.

Het camerawerk creëert een beklemmende sfeer, tijdens de lynchpartij in het begin van de film, krijg je als kijker zelf het gevoel verpletterd te zullen worden door de massa. De kleuren die gebruikt worden om de sloppenwijken in beeld te brengen, zorgen ervoor dat de grauwheden van het bestaan van de dorpsbewoners ons niet koud laat. Verwacht vooral niet met een licht gemoed naar huis te gaan, de film zet aan tot nadenken.

Steekkaart

Regie: Sebastián Cordero

Cast: Damián Alcázar (Vinicio Cepeda), Henry Layana (Don Lucho), John Leguizamo (Manolo Bonilla)

Duur: 108 min

Release: 01/03/2006

Kort: Is journalistiek chronisch ziek?

studio
L E U V E N

VERMEERSCH GEEFT STUK MARKEERSTIFTROOS LAAGJE

"Kleur is een emotioneel element"

Je hebt het allicht al gemerkt: het STUK is roos. Kunstenaar Pieter Vermeersch kreeg bij het schilderen van de ramen van de voorgevel hulp van vrijwilligers, maar schilderde ook een groot deel zelf. Het vergt namelijk een speciale techniek. Toen na afloop van zijn lezing op 23 februari een aanwezige vroeg of Vermeersch dit nu schilderkunst noemde, antwoordde hij dan ook resoluut "ja". Vlak voor zijn lezing nam Vermeersch al even tijd om onz zijn werk toe te lichten.

Robin Broos & Jozefien Van Beek

Veto: *Het is niet de eerste keer dat u ramen beschil-dert, maar de keuze voor de kleur is wel opmerkelijk. Behoort dit een bordeelsfeer op te roepen?*

Pieter Vermeersch: «De kleur roos is relatief. Ik hoor graag de volgende uitspraak van Picasso: "Wanneer de kleur roos op je pallet op is, zou je gewoon met groen verder moeten kunnen gaan." Kleur is een elementair deel van de schilderkunst, maar de connotatie die de kleur oproept, is voor mij niet belangrijk. Natuurlijk kan je associaties niet vermijden, want kleur is een emotioneel element.»

Veto: *Picasso zei ook "Als je precies weet hoe je werk er zal uitzien, waarom zou je het dan nog maken?". Voor u een werk maakt, is er een idee dat af is, lazen we.*

Vermeersch: «Je weet in je hoofd wat je wil maken, maar je weet nooit wat het zal zijn als je er uiteindelijk voor staat. Hetzelfde geldt voor een afbeelding van een kunstwerk. Wanneer je plots voor het echte werk staat, gaat er een nieuwe wereld open. Het beeld is het idee, de werkelijkheid is energie. Dat is voor mij het doel.»

Veto: *De beschildeerde ramen nemen veel licht weg van de tentoonstellingsruimte. De foto's aan de tegenoverstaande valse wand verdubbelen dat effect.*

Vermeersch: «Wat afgebouwd is in licht door de beschildering is omgezet in kleur. Die afbouw van licht is nodig om deze atmosfeer te verkrijgen. De muur is een scherm om het gefilterde licht op te vangen, maar ook om het licht dat van de andere kant komt tegen te houden. In het kijken naar de foto's ontstaat een soort fictie. De foto's lijken bewerkt, maar zijn het niet. De toeschouwer gaat zich afvragen wat hij juist ziet. Die chaos werk ik bewust in de hand.»

GROEN

Veto: *Spelen met lichtinval is op zich niets nieuws. Wat heeft u ertoe aangezet om dat principe toe te passen in uw werk?*

Vermeersch: «Vroeger was mijn werk vooral gebaseerd op fotografische beelden. Die beelden werden bevraagd door elementenabstractie. Langzamerhand werd de verhouding tussen het realistische en het abstracte evenwichtiger. Op een bepaald moment had ik het gevoel dat die abstractie kon toenemen, maar dat wilde ik niet toelaten omdat het een eindpunt zou zijn. Ik had geen geloof in een monochroom abstract beeld. Toch kon ik die evolutie in mijn werk niet verloochenen. Ik heb dan het abstracte beeld terug naar de werkelijkheid gebracht en ik hield de basis-

"Ik werk bewust chaos in de hand" (foto Jelle Goossens)

elementen over: verf, licht, ruimte en tijd. In dit werk word je fysiek ondergedompeld. Het licht door de roze ramen is roos en door een balans die het oog maakt, wordt het gewone licht groen.»

Je kan je nog onderdompelen in het roze universum van Pieter Vermeersch tot 3 maart. De foto's zijn te bezichtigen in de Expozaal.

Zie ook www.stuk.be

KU LEUGEN.be

KERKVADER FORMEEL BIJ AUDIËNTIE MARC VERVENNE:

Benedictus XVI: "Rik Torfs is geen zwart schaap"

Kwatongen beweren wel eens dat rector Vervenne een beetje vaker op zijn rectoraat zou moeten zijn. Die kritiek is niet alleen onterecht omdat Koen Debackere daar de zaken prima regelt, maar ook omdat de rector belangrijke buitenlandse missies te vervullen heeft. Tijdens de lesvrije week bezocht hij nog het Vaticaan, om het met de Heilige Vader te hebben over *enfant terrible* Rik Torfs.

Van onze correspondent in
Vaticaanstad

Professor Kerkelijk Recht Rik Torfs is niet

onomstreden. Vorig jaar probeerde hij verkozen te raken met een beleidsprogramma zonder inhoud. Een stunt die hem ei zo na lukte. Naar verluidt zou Torfs nu schrijven aan een roman zonder inhoud. Rector Vervenne zat aardig verveeld met Torfs, vooral omdat veel professoren jaloers waren op de vele en succesvolle mediaoptredens van Torfs. Daarom trok de rector naar Benedictus XVI, die hij een nieuwe lijst met 10 geboden (zie kaderstuk) voorlegde. Met die nieuwe geboden zou zijn beleid eindelijk vorm moeten krijgen.

Maar zoals het een goede christen betaamt, zag de paus niets in draconische maatregelen tegen Torfs. Integendeel:

volgens de kerkvorst mag Torfs geen zwart schaap worden in de kudde van herder Vervenne. Ook de rest van de Tien Geboden zou zijn afgewezen. Volgens de paus is het trouwens een beetje achterhaald dat een rector uit Leuven in het Vaticaan komt vragen wat hij moet doen. "Wees geen slappe schotelvod," verklaarde de paus, "en doet wat ge doen moet. Amen."

Zoals het een goede christen betaamt, volgde Vervenne dat

bevel op. Rik Torfs prijkt in de Campuskrant en wordt ook vrijgesteld van het geven van lessen en het voeren van onderzoek zolang hij aan zijn roman schrijft. Torfs had daar zelf om gevraagd omdat die taken, waarvoor hij als professor betaald wordt, hem hinderen als hij aan zijn roman schrijft. De vermoedelijke titel van het meesterwerk zal "Ik, Rik" zijn.

CD&V heeft eindelijk financieel expert, maar het blijkt vrouw

'Respect' is al jaren een sleutelwoord bij de brede volkspartij CD&V. Respect, ook, voor de vrouwelijke helft van de kiesgerechtigde bevolking. Sinds enkele jaren krijgen vrouwen bij de christen-democraten zelfs een kans om verkozen te worden voor deze of gene politieke ambt. Het *babeste* voorbeeld is natuurlijk Inge Vervotte, maar ook Leuven zal bij de op stapel staande verkiezingen de kans hebben een babe in de plaatselijke politiek te lanceren. Een K.U.Leuven-babe, zelfs: Hedwige Nuyens.

Deze financiële directeur van de Leuvense universiteit werd door de CD&V-top niet enkel gekozen om haar naam, die het christen-democratische gedachtegoed weergaloos weerspiegeld, maar ook - en vooral - daar Nuyens een prima boegbeeld is om het *mot-par-excellence* van haar partij uit te dragen 'naar de kiezers toe': engagement. Geëngageerd is Helle Hedwige (zoals ze door de haar gelijkgestemde

ziel Pieter de Crem minzaam wordt genoemd) zeer zeker. Ze gaf een topfunctie binnen ABN-AMRO zonder dralen op toen ze doorhad dat ze in een bescheiden instelling als de K.U.Leuven een veel belangrijker maatschappelijke rol kon vervullen. Ze is namelijk nooit haar katholieke roots vergeten te eren, de wortels die haar steeds de kracht en de stabiliteit plachten te geven om een sterke carrière als sterke vrouw op sterke wijze te verwezenlijken.

Nuyens is er naar eigen zeggen van overtuigd dat ze "die Tobback wel eens zal leren wat besturen is. Ik ben verdorie een vrouw, katholiek én sympathieker dan Letermé! Wie zou nu niet op mij stemmen?"

Nieuwe openingsuren rectoraat!

Maandag: 09u00-12u00 13u00-18u00
Dinsdag: 09u00-12u00 13u00-18u00
Woensdag: 09u00-12u00 *namiddag gesloten*
Donderdag: 09u00-12u00 13u00-18u00
Vrijdag: 09u00-12u00 13u00-18u00
Zondag: 10u00-11u00 (Begijnhofkerk)

(ingezonden mededeling)

De Tien Geboden

Onze reporter wist beslag te leggen op het afgekeurde beleidsplan van Vervenne. In de wandelgangen werd het document "de tien geboden" genoemd. Benedictus XVI kon er niet mee lachen en verbood de geboden. *K.U.Leuven* publiceert de tekst alsnog.

1. *Bovenal, bemint nooit Rik*
2. *De enige rector, dat ben ik*
3. *Wees vol lof over 'gemeenschapsgevoel'*
4. *Vindt strategie maar kil en koel*
5. *Vraagt steeds iedereen om raad*
6. *Zodat beslissen langzaam gaat*
7. *Doet altijd maar rustig aan*
8. *Leuven blijft vanzelf vooraan*
9. *En doet uw rector geen verdriet*
10. *Dus geloof de K.U.Leuven niet*

Puzzels

2		4	7		1
	9			8	
	4	8	1		2
5			8	2	9
	6	7	9	4	
3	7		4		8
	3		6	5	8
	1			5	
4		3	8		6

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal

1 Egaal - Gebarenspeel 2 Televisieserie - Meubelstuk 3 Voorzetsel - Praatbarak 4 Voortplantingsgedrag - Nationaal instituut voor Radio-omroep 5 Muziekgenre - Overdreven 6 Anno - Reukwater 7 Meter, kilogram, seconde - Engelse fout 8 Gave - Voedingsstof 9 Afzonderlijk - Protestant 10 Jongensnaam - Scheurtje

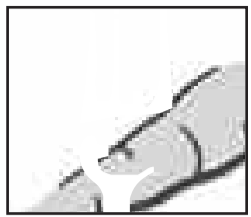
Verticaal

1 Europeaan - Communicatiemiddel 2 Achtervoegsel voor angst - Zoogdier 3 Palestijnse partij - Weekdier 4 Eerwaarde pater - Open plek in bos 5 Dat zijn de meeste lezers van Veto 6 Toetje 7 Negatieve waarde - Europa - Vertrek 8 Jongensnaam - Bandiet 9 Doet het gras af - Sprookjesfiguur 10 Toegangsrij - Toestel (dds)

Freddy

door Sh3L14C

Menu van de week in Alma 1-2-3 28 feb - 3 maart 2006

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Romige witloofsoep	1,65
<i>Alma gaat vreemd: Thailand</i>	
Thaise kippensoep A3	0,50
Vis met bamboescheuten A1+A3	4,40
Varkensvlees met broccoli A1+A3	3,45
Kaaskroketter met Tirolse saus en wortelen met kampernoelies A1+A3	2,35
Nasi goreng met mosterdsaus en ei	3,10
Visfilet met spinazie A2	4,05
Hongaarse goulash met gebakken aardappelen	4,05
Spaghetti Bolognaise A2	2,35/3,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,45
Koninginnenhapje A3	3,10
Kippenlapje A2+A3	3,45

woensdag

Krachtige tomatensoep	1,65
<i>Alma gaat vreemd: Thailand</i>	
Thaise kippensoep	0,50
Vis met bamboescheuten A2	4,40
Varkensvlees met broccoli	3,45
Kalkoensteak met prei in room A2+A3	2,35
Vegetarische loempia met zoetzure chilisaus	3,10
Lasagne met gerookte zalm A1+A3	4,05
Krokant gevogeltelapje met broccoli en wortelpuree	4,05
Spaghetti Bolognaise A1	2,35/2,75
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,45
Koninginnenhapje A3	

donderdag

Erwtensoup met spekjes	1,65
<i>Alma gaat vreemd: Thailand</i>	
Vis met bamboescheuten A1	4,40
Hamburger met ketchupsaus en spiegelei	2,35
Quornsteak met broccoli	3,10
Orloffgebraad met archiducsaus, rauwkost en Dauphineaardappelen	4,40
Paella	4,05
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,45
Koninginnenhapje A2+A3	3,10
Kippenlapje A3	3,45

vrijdag

Tomatensoep met vermicelli	1,65
Macaroni met ham en kaas	2,35
Bloemkoolkaasburger met groenten 'Veracruz'	3,45
Garnaalkroketter met Provençaalse saus en groenterijst A1+A2	4,05
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,45
Koninginnenhapje A1+A3	3,10
Kippenlapje A2+A3	3,45
Rumsteak A1+A3	4,05

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg,

(advertentie) Justus Lipsius en pauscollege

(advertentie)

Tweedehandscomputers met 1 jaar garantie!

- Laptops P2 tot P4 tussen 200 en 600 euro.

- Desktops van P2 tot P4 tussen 55 en 350 euro.

- Schermen van 5 -100 euro.

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops en onderdelen. Adres: Recupc VZW, Oude Diestesteenweg 3, 3010 Kessel-Lo. Tel: 016/25.91.03, Mail: info@recupc.be

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

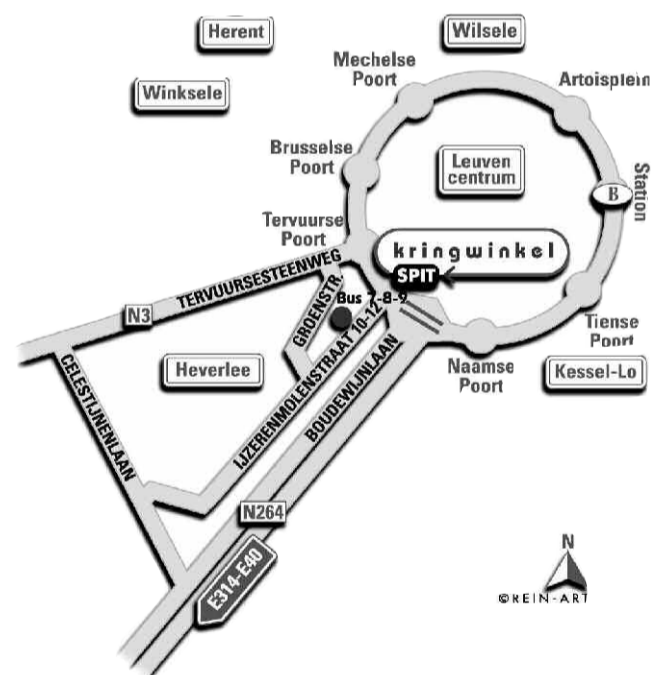
De Kringwinkel SPIT:
IJermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: di - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo - ma: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven

K.U. Leuven gesigndeerde artikelen

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
Tel. + 32 (0)16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op weekdagen van 10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 32
Nummer 15
27 februari 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Bram 'punt aan de lijn' Delen

Redactiesecretaris & V.U.:
Gijs 'komma' Van Gassen

Redactie:
Robin 'accent aigue' Broos, Tom 'uitroepeten' Van Brussegem & Roman 'beletselteken' Verraest

Medewerkers deze week:
Ben 'kommapunt' Deboeck, Elke 'ampersand' Desanghere, Dries 'akkolade' De Smet, Bruno 'tilde' De Vel, Ilse 'gedachtestreek' De Witte, Katleen 'spatie' Gabriëls, Kristien 'cedille' Geurts, Maarten 'vraagteken' Goethals, Jelle 'dubbelpunt' Goossens, Simon 'accent grave' Horsten, Joos 'schuine streep' Roets, Jozefien 'trema' Van Beek, Arne 'haakje' Saeys, Nele 'koppelteken' Van Doninck, Kris 'accent circonflex' Vanelderden & Hanne 'aanhalingsteken' Vermeiren.

Plagiaatkamaraad van de week:
Arne Saeys

Cartoons:
Negu & Sh3L14C

DTP:
Robin Broos, Maarten Goethals, Tom Van Brussegem, Gijs Van Gassen & Hanne Vermeiren

Eindredactie:
Ben Deboeck & Hanne Vermeiren

Internet:
www.veto.be
www.kuleuven.be

Publiciteit:
Alfaset cvba - An Vanbiervliet
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempenland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, psychologische begeleiders, ...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Agenda & Ad Valvas

APPOLONIA - FARMA - MEDISOC

Galabal op 04/03 in het kasteel van Nieuwland (Aarschot). Er worden bussen ingelegd.

NFK

Filo.Folie.Fiesta: latino-fuif met cocktails op 28/02 in Odil

BIOS

Cantus op 27/02 in de Pavlov

EKONOMIKA

Half-time week van 27/02 tot 03/03

POLITIKA

Bachelorfuif op 28/02 in het Musicafé

Berichten

PREPAREE zoekt PROFFEN

Preparee is de vereniging voor Leuvense studenten die zich interesseren voor het improvisatietheater. Vorig jaar nodigden we in het tweede semester een Nederlands studentengezelschap uit in Leuven, dit jaar zijn we op zoek naar iets anders, nl. een improvisatiedstrijd tussen studenten en professoren.

'Wedstrijd' is daarbij te interpreteren zoals het dat bij Preparee altijd is: niet tégen elkaar spelen, maar mét elkaar, waarbij de wedstrijd enkel de mal is waarmee de show vorm gegeven wordt.

PREPAREE is nog op zoek naar professoren:

Geachte professor,

Heeft u toneelervaring of bent u van nature ad-rem en enthousiast en zou u graag eens in een meer ludiek thema voor de aula staan? Mail dan naar info@preparee.be.

Beste student,

Ken je een prof die je in staat acht om op de planken te staan en wil je hem het zien opnemen in een proffenteam tegen een studententeam? Mail dan naar info@preparee.be.

Oplossingen

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	s	h	a	r	o	n		n	b	w
2	t	a	s		r	i	v	a	l	e
3	e	l		k	a	k	e	t	o	e
4	e		g	e	l	e		a	w	
5	l	o	r	r	e		v	l	e	k
6	s	p	a	m		z	a	i	r	e
7		t	a		v	i	s	a		e
8	s	i	g	a	r	e	t		o	p
9	k	e	t	n	e	t		d	r	e
10	i	k	e		k	a	n	j	e	r

7	9	2	5	8	4	3	1	6
1	8	3	7	6	9	4	2	5
6	5	4	1	2	3	8	9	7
3	2	8	4	5	7	1	6	9
9	7	6	2	1	8	5	3	4
4	1	5	3	9	6	2	7	8
2	6	9	8	3	5	7	4	1
8	3	7	6	4	1	9	5	2
5	4	1	9	7	2	6	8	3

GREENPEACE

werft aan (m/v) - voor promotieteams

MEDEWERKERS

Ben je op zoek naar een leuke studentenjob? Je houdt van sociaal contact en je werkt graag in open lucht? Kom dan bij Greenpeace werken, de meest actiegerichte internationale milieuorganisatie. Versterk ons promoteteam en help ons nieuwe sympathisanten te recrutereren!

Een uitgebreide jobbeschrijving vind je op www.greenpeace.org/promotieteams - of bel 02/274 02 42

(advertentie)

Cultuurkalender

MUZIEK

Floes & Ambrozijn
Woensdag 01/03 om 20u,
Minnepoort, De Lei,
www.ambrozijn.be

Trezmil
Woensdag 01/03 om 22u, STUK-café,
Naamsestraat 96

Stash
Donderdag 02/03 om 20u, Zaal Het
Depot, Martelarenplein 12,
www.stash.be

**Marjan Debaene: Singlevoorstelling
Charlie Chaplin**
Vrijdag 03/03, 20u30, Foyer Het
Depot, www.marjandebaene.com

THEATER

De Roovers: Alcestis - Goat Song
28/02 & 01/03 telkens om 20u,
Stadsschouwburg, Bondgenotenlaan
21, www.deroovers.be

Lampe & Friends of the Italian Opera
02 en 03/03 telkens om 20u30, STUK
Soetezaal, www.stuk.be

Lunatic Comedy Club: Neveneffecten
Maandag 06/03 om 21u, Wagehuys,
Brusselsestraat 63, www.lunatics.be

EXPO

Flashbulbs-installatie
17/11/05 t.e.m. 30/04/06, telkens
ma-do 9u-20u, vr 9u-17u, za 9u-
12u30, Centrale Bibliotheek,
Ladeuzeplein 21,
boconnell.org/leuven.html

Pieter Vermeersch
30/01 t.e.m. 03/03, telkens ma-vr 11-
18u, zo 14-17u, STUK Expozaal,
Naamsestraat 96, www.stuk.be

**Broedertwist: België en Nederland en de
erfenis van 1830/1831**
03/02 t.e.m. 30/04 telkens di-za 10-
17u, zo 14-17u, Museum Vander
Kelen-Mertens, Savoyestraat 6,
www.1831.be

ID-entiteit
17/02 t.e.m. 05/03, telkens do-zo 10-
17u, Molens van Orshoven,
Stapelhuisstraat 15

De Viking, vriend en vijand
16/02 t.e.m. 31/03, ma-do 9-20u, vr 9-
17u, za 9-12u30, Tentoonstellingszaal,
Universiteitsbibliotheek,
Ladeuzeplein 21,
alfa.student.kuleuven.ac.be/tentoonstelling.php

FILM

La promesse
Donderdag 02/03 om 20u,
voormalige Studio 1,
Brabançonnestraat 25,
www.spes-forum.be

FUIF

Fataal: Killa Tactics + DJ Cause + St-Dic
Donderdag 02/03 vanaf 23u,
Musicafé, Muntstraat 5

Netlabelism: The Sitting Right Up Party
Vrijdag 03/03 vanaf 22u, Musicafé,
Muntstraat 5, www.netlabelism.net

"HET VERDRIET VAN BELGIË" HÈ?

ER IS GEEN GELD VOOR CONTROLES
OP PLAGIAAT AAN DE KULEUVEN...

De balans van het commerciële en het geloofwaardige

Men zegt wel eens dat een deelname aan het Eurovisiesongfestival voor een levenslang stigma zorgt. Ondanks haar twee deelnames aan de preselecties van dit jaarlijkse muzikaal evenement is daar bij Belle Perez weinig van te merken. Ze maakt commerciële muziek, maar het komt wel recht uit het hart, lichtte ze afgelopen zaterdag voor haar concert in de Leuvense stadsschouwburg toe.

Robin Broos & Tom Van Breussegem

Veto: Zag het er al vroeg naar uit dat je in de showbizz terecht zou komen?

Belle Perez: «Ik kan me niet herinneren als kind ooit te hebben beweerd een carrière als zangeres te ambiëren. Ik was een heel stille tiener en sloot me zelfs een beetje op in mijn kamer. Daar stond ik dan met de haarborstel als microfoon voor de spiegel mini-optredens te geven. Het is pas echt hard beginnen kriebelen toen ik in 1997 meedeed aan een ontdek-de-ster-wedstrijd waar mijn manager me ontdekt heeft.»

Veto: Velen zijn geroepen, weinigen uitverkoren. Hoe heb jij de start van je carrière ervaren?

Perez: «Je weet helemaal niet wat er op je afkomt. Men zegt wel eens in de showbizz: als je er aan begint, weet je wat je kan verwachten. Dat klopt helemaal niet. Je hebt wel bepaalde verwachtingen en een bepaald beeld, maar als je er plots met beide voeten in staat en de trein begint te rijden, dan moet je volgen. Plots had ik een Amerikaans platencontract op zak en als twintigjarige is dat wel even slikken. Daarna heb ik heel de wereld afgereisd. Ik heb in dat eerste jaar dingen gedaan die de meeste sterren pas veel later in hun carrière kunnen doen.»

«Het was een harde leerschool, want je wordt meteen voor de leeuwen gegooid. Ik voelde ook aan dat dát het moment was waarop het moest gebeuren. Ik zat daar plots interviews in het Engels en het Frans te geven. Bij momenten vroeg ik me echt af wat ik daar in godsnaam zat te doen.»

FLAMENCOJURK

Veto: Oorspronkelijk maakte je popmuziek. Geleidelijk aan heb je je aan het Latinogenre gewaagd. Was dat geen groot risico?

Perez: «Ja, maar ik had geen goed gevoel bij wat ik deed. Het gaf niet de voldoening die ik nodig had. Dat waren vaak vier optredens op een avond waarbij ik hoogstens veertig minuten met een paar dansers op het podium stond. We haastten ons van de ene feesttent naar de andere. Ik droomde ervan om met mijn eigen liveband op te treden. Nu staan we bijna twee uur op het podium, de opbouw van zo'n optreden is helemaal anders.»

“Op een bepaald moment had ik gewoon genoeg van al dat Latinogedoe. Ik heb mijn flamencojurk uit het raam gekeild en het was gedaan”

«Ik ben een echte Spaanse. Mijn grootouders komen uit Andalouzië in het zuiden. Als kind ben ik met mijn roots opgegroeid, al had ik op bepaald moment genoeg van al dat Latinogedoe. Ik heb mijn flamencojurk uit het raam gekeild en het was gedaan. Blijkbaar begon het na zoveel jaren opnieuw te kriebelen en kreeg ik heimwee naar mijn wortels. Nu speel ik opnieuw de nummers die ik als vijftienjarige met mijn flamenco-

“Ik weet dat ik binnen tien jaar wel andere horizonten zal verkennen” (foto Jelle Goossens)

groepje speelde. Ik sta vanavond met een volle bezetting op het podium en dat geeft een veel beter gevoel.»

Veto: Jouw muziek spreekt zowat alle mogelijke leeftijden aan, waar schuilt het geheim?

Perez: «Geen idee. Ik zeg steeds: “Belle Perez is voor alle leeftijden: van zeven tot zevenenzeventig”. De jongste brallen de muziek fonetisch mee, de jongeren vallen voor het vakantiegevoel en de ouderen houden misshien van de Spaanse taal.»

Veto: Je spreekt over Belle Perez alsof het een product is, iets dat uitgedokterd is.

Perez: (licht verontwaardigd) «Dat ben ik helemaal niet! Een product is iets dat in elkaar gestoken wordt en waar een verhaal achter zit. Ik heb ook mijn verhaal, maar dat is echt. Hoe ik als klein meisje mijn eerste flamencoles volgde bij mijn tante en later probeerde door te breken, dat zijn mijn wortels. Ik probeer niet Spaans te zijn. Ik ben het gewoon ten voeten uit. Ik spreek al wel eens over Belle Perez in de derde persoon maar dan is dat gewoon om het tijdens interviews niet voortdurend over ‘ik ik ik’ te hebben.»

HYPOCRIET

Veto: Vind je het niet lastig dat men jou ondanks de evolutie die je doormaakte, nog steeds in het commercieel populaire hokje plaatst.

Perez: «Helemaal niet. Mensen plakken je sowieso een label op, daar kan je weinig aan veranderen. Ik kan tijdens het optreden vanavond evengoed pure traditionele flamencomuziek brengen, maar ik weet niet of ik daar dezelfde voldoening zou vinden, want dat zou voor heel ander publiek zijn. Ik heb er vrede mee genomen dat ik commerciële muziek breng. Het zou hypocriet zijn om me af

te sluiten en muziek te maken die ik nog niet aan de straatstenen kwijtraak. Als de mensen bovendien mijn albums beluisteren zullen ze merken dat er ook minder commerciële muziek opstaat.»

Veto: Jouw nummers bulken steeds van het enthousiasme en levensvreugde, is er ook een droevig kantje aan Belle Perez?

Perez: «Uiteraard! (verbaasd) Denk je dat ik nooit met het verkeerde been uit bed stap? Maar ik geef toe dat mijn nummers vaak wel heel vrolijk zijn. Op het nieuwe album staat een heel aantal nummers die meer volwassen en wereldser zullen klinken. Ik betreur het dat muziek waar een bepaald woord vier keer in het refrein zit, als vanzelfsprekend de stempel commercieel meekrijgt, maar ik weet dat onze muziek zich op de grens van het commerciële en het geloofwaardige balanceert. Ik zie dat meer als een uitdaging.»

Veto: Toen we hier aankwamen viel ons het amalgaam aan nationaliteiten in je band op.

Perez: Dat klopt, we hebben Nederlandse en Belgische achtergrondzangeressen, Italiaanse en Spaanse mensen, al hebben we daar niet speciaal naar gezocht. Mijn manager is op zoek gegaan naar de juiste mensen. Er zijn sindsdien een aantal wissels gebeurd want het moet natuurlijk klikken.»

Veto: Even hypothetisch: stel dat morgen Latino dood is, wat dan?

Perez: «Ik zal sowieso in de muziekwereld blijven. Of dat nu op de bühne is of achter de schermen, dat zien we dan nog wel, al is het onwaarschijnlijk dat Latino ooit zal ophouden. Deze muziekstijl zit immers heel breed. Kijk maar naar het album dat we binnenkort uitbrengen. We zullen het wereldser maken en nieuwe invloeden introduceren. Een Spaanse ballade blijft ook steeds

Latino. Niet alleen omdat het in het Spaans is, maar ook omdat ik zelf die roots heb. Dus zelfs als ik in het Engels ga zingen dan zal daar nog steeds mijn Spaanse ziel in terug te vinden zijn.»

MUCOVISCIDOSE

Veto: Zie je je ooit achter de schermen figureren?

Perez: «Ik besef dat er ooit een moment zal komen dat ik niet op, maar achter het podium zal staan, maar of dat nu achter andere artiesten is of in een studio teksten schrijven, dat weet ik niet. Ik denk dat ik daar nu nog niet aan toe ben. Ik wil nog veel te veel ontdekken en het buitenland lonkt nog steeds. Ik blijf tegelijk realistisch en weet dat ik binnen tien jaar wel andere horizonten zal verkennen. Ik kijk er ook naar uit, weet dat ik daar dan wel klaar voor zal zijn, maar laat me nu nog gerust even op het podium staan.»

Veto: Als bekende kop word je ongetwijfeld voortdurend gevraagd om je naam te verbinden aan goede doelen. Word je dat niet moe?

Perez: «Ik vind dat steeds erg moeilijk. Mijn manager krijgt pakken aanvragen voor benefietconcerten en andere initiatieven. Ik weet niet steeds wat ik er mee moet, het is erg moeilijk zo'n aanvragen te weigeren. Als je op alles ingaat ben je al snel alleen daar nog mee bezig. Langs de andere kant: als je op de ene in gaat wordt het moeilijk een andere te weigeren. We gaan sporadisch in op aanvragen, zo had ik laatst nog een meet and greet met een mucoviscidose-patientje. Ik wil me wel engageren voor iets met kinderen, maar ben er nog niet helemaal uit. Ik begrijp maar al te goed dat je als bekende kop veel meer gedaan kan krijgen.»

BLOOT

Veto: Je claimt steeds een goede band te hebben met de pers. Wat gaat er dan door je heen wanneer, zoals na de Eurosongfinale, heel banale zaken worden opgeblazen?

Perez: «Dat hoort er nu eenmaal bij. Als je met je kop op tv komt dan proberen de mensen van alles en nog wat los te peuteren. Na de finale ben ik zozegegd boos in mijn auto gestapt en snel weggereden. Terwijl ik wel nog even achter de schermen blijven hangen ben en vervolgens tot een gat in de nacht met mijn familie en vrienden gefeest heb. Mijn collega's en mijn vrienden weten wel hoe ik in elkaar steek, dat is het voornaamste. Achteraf wordt alles wel rechtgezet, zo zitten media in elkaar. Ik haat het dan ook dat ik steeds een tweede interview moet geven om recht te zetten wat ze in eerste schreven.»

Veto: Je bent je nu aan het verantwoorden terwijl we dat helemaal niet vroegen.

Perez: (lacht) «Maar zo is het nu eenmaal. Het hoort gewoon bij bekend zijn. Eurosong heeft me dan ook geleerd dat je niet voor iedereen goed kan doen en voortdurend vriendelijk zijn. Als je je bloot stelt aan zo een groot publiek weet je dat je je openstelt voor kritiek.»

“Als je met je kop op tv komt dan proberen de mensen van alles en nog wat los te peuteren”

Veto: Als bekende Vlaming is er ongetwijfeld een wankel evenwicht tussen je mening zeggen en politieke correctheid. Moet je niet vaak op je tong bijten?

Perez: «Natuurlijk. Ik heb geleerd me over bepaalde dingen gewoon niet uit te spreken. Het blijft moeilijk inschatten of iets niet in het verkeerde keelgat zal schieten. En als ik een eigen mening heb, heeft dat weinig te maken met mijn carrière. Ik zing en hoe ik over bepaalde dingen denk, is mijn eigen ding. Soms moet ik wel even op mijn tong bijten (grijnst).»